

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2006/C 48/01	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-66/02: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Rozhodnutie 2002/581/ES — Daňové výhody poskytnuté bankám — Odôvodnenie rozhodnutia — Kvalifikovanie štátnej pomoci — Podmienky — Zlučiteľnosť so spoločným trhom — Podmienky — Dôležitý projekt spoločného európskeho záujmu — Rozvoj určitých hospodárskych činností)	1
2006/C 48/02	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-86/03: Helénska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (Žaloba o neplatnosť — Zamietnutie Komisie povoliť používanie ťažkých vykurovacích olejov s maximálnym obsahom síry 3 % hmotnostné na časti gréckeho územia — Smernica 1999/32/ES — Obsah síry v niektorých kvapalných palivách)	1
2006/C 48/03	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. januára 2006 vo veci C-94/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rade Európskej únie (Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Rady 2003/106/ES o schválení Rotterdamského dohovoru — Postup udeľovania predbežného súhlasu po predchádzajúcom ohlásení — Nebezpečné chemikálie a prípravky na ochranu rastlín v medzinárodnom obchode — Volba právneho základu — Články 133 ES a 175 ES)	2
2006/C 48/04	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. januára 2006 vo veci C-98/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 92/43/EHS — Zachovanie prirodzených biotopov — Voľne žijúce živočíchy a rastliny — Odhad dosahu určitých projektov na chránenú lokalitu — Ochrana druhov)	2
2006/C 48/05	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. januára 2006 vo veci C-178/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Európskemu parlamentu, Rade Európskej únie (Žaloba o neplatnosť — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 304/2003 z 28. januára 2003 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií — Volba právneho základu — Články 133 ES a 175 ES)	3

2006/C 48/06	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-344/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike (Smernica 79/409/EHS — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Jarný lov určitých vodných vtákov)	3
2006/C 48/07	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 10. januára 2006 vo veci C-402/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Vestre Landsret): Skov Æg proti Bilka Lavprisvarehus A/S a Bilka Lavprisvarehus A/S proti Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen (Smernica 85/374/EHS — Zodpovednosť za chybné výrobky — Zodpovednosť dodávateľa chybného výrobku)	4
2006/C 48/08	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-26/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 76/160/EHS — Kvalita vody určenej na kúpanie — Určenie kúpacích oblastí — Smernica 79/923/EHS — Kvalita vôd mäkkýšov — Zavedenie programu zníženia znečistenia)	4
2006/C 48/09	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. januára 2006 vo veci C-147/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Conseil d'État): De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV proti Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales (Smernica 70/458/EHS — Uvádzanie do obehu osiva zeleniny — Článok 2 — Smernica 92/33/EHS — Uvádzanie do obehu množiteľského a sadivového zeleninového materiálu, iného ako osivo — Príloha II — Spoločný katalóg odrôd druhov zeleniny — Vnútroštátna právna úprava umožňujúca uvádzať do obehu pod názvom šalotky iba odrody šalotiek vytvorených vegetatívnym rozmnožovaním — Článok 28 ES — Ochrana spotrebiteľov)	5
2006/C 48/10	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. decembra 2005 v spojených veciach C-151/04 a C-152/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný tribunal de police de Neufchâteau): trestné konania proti Claude Nadin, Nadin-Lux SA a Jean-Pascal Durré (Voľný pohyb osôb a služieb — Pojem „pracovník“ — Podmienka vzťahu podriadenosti — Vozidlo — Poskytnutie pracovníkovi zamestnávateľom — Vozidlo registrované v zahraničí — Zamestnávateľ so sídlom v inom členskom štáte — Registrácia a zdanenie vozidla)	5
2006/C 48/11	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. januára 2006 vo veci C-222/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Corte suprema di cassazione): Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato, Cassa di Risparmio di San Miniato SpA (Štátna pomoc — Články 87 ES a 88 ES — Banky — Bankové nadácie — Pojem podniku — Úľava na priamej dani z dividend prijatých bankovými nadáciami — Kvalifikovanie štátnej pomoci — Zlučiteľnosť so spoločným trhom — Rozhodnutie Komisie 2003/146/ES — Posúdenie platnosti — Neprípustnosť — Články 12 ES, 43 ES a 56 ES — Zásada nediskriminácie — Sloboda usadiť sa — Voľný pohyb kapitálu)	6
2006/C 48/12	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. decembra 2005 v spojených veciach C-232/04 a C-233/04 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Arbeitsgericht Düsseldorf): Nurten Güney-Görres, Gul Demir proti Securicor Aviation (Germany) Ltd, Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (Smernica 2001/23/ES — Článok 1 — Prevod podniku alebo závodu — Zachovanie práv zamestnancov — Pôsobnosť)	6
2006/C 48/13	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-252/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/22/ES — Elektronické komunikačné siete a služby — Univerzálna služba — Neprebratie v stanovenej lehote)	7

2006/C 48/14	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 10. januára 2006 vo veci C-302/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Szombathelyi Városi Bíróság): Ynos kft. proti János Varga (Článok 234 ES — Smernica 93/13/EHS — Spotrebiteľia — Nekalé podmienky — Vnútroštátna legislatíva zosúladená so smernicou po uzavretí Dohody o pridružení k Európskym spoločenstvám s tretím štátom a pred vstupom predmetného štátu do Európskej únie — Nepríslušnosť Súdneho dvora) 7	7
2006/C 48/15	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 1. decembra 2005 vo veci C-309/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof): Fleisch-Winter GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Vývozné náhrady — Podmienky poskytnutia — Hovädzie mäso — Nariadenie (EHS) č. 3665/87 — Bovinná spongiformná encefalopatia — Zákaz vývozu — Primeraná a prijateľná predajná kvalita — Colné vyhlásenie — Vnútroštátna žiadosť o platbu — Sankcia) 8	8
2006/C 48/16	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. novembra 2005 vo veci C-331/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Consiglio di Stato): ATI EAC Srl e Viagi di Maio Snc, a i. proti ACTV Venezia SpA, a i. (Verejné obstarávanie služieb — Smernice 92/50/EHS a 93/38/EHS — Kritériá pre verejné obstarávanie — Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka — Dodržanie kritérií pre verejné obstarávanie určené v súťažných podkladoch alebo v oznámení — Určenie čiastkových kritérií pre jedno z kritérií v súťažných podkladoch alebo v oznámení — Rozhodnutie stanovujúce váženie — Zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi a transparentnosti) 8	8
2006/C 48/17	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. januára 2006 vo veci C-373/04 P: Komisia Európskych spoločenstiev proti Mercedes Alvarez Moreno (Odvolanie — Úradníci — Pomocný zamestnanec — Tlmočník — Žaloba — Žiadosť v zmysle článku 90 ods. 1 Služobného poriadku — Akt s negatívnymi účinkami — Pojem) 9	9
2006/C 48/18	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-33/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/60/ES — Politika Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva — Neprebratie v stanovenej lehote) 9	9
2006/C 48/19	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-96/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/65/ES — Ročné a konsolidované účtovné závierky určitých typov spoločností — Neprebratie smernice v stanovenej lehote) 10	10
2006/C 48/20	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 15. decembra 2005 vo veci C-144/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/59/ES — Neprebratie v stanovenej lehote) 10	10
2006/C 48/21	Vec C-367/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Hof van Cassatie van België zo 6. septembra 2005, ktorý súvisí s trestným konaním proti Norme Kraaijenbrink 10	10
2006/C 48/22	Vec C-405/05: Žaloba podaná 18. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska 11	11
2006/C 48/23	Vec C-415/05 P: Odvolanie podané 23. novembra 2005: Ahmed Yusuf a Al Barakaat International Foundation proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá rozšírená komora) z 21. septembra 2005 vo veci T-306/01, Ahmed Yusuf a Al Barakaat International Foundation proti Rade Európskej únie a Komisii Európskej únie 11	11



2006/C 48/24	Vec C-418/05 P: Odvolanie podané 25. novembra 2005: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (tretia komora) z 8. septembra 2005 v spojených veciach T-295/04 a T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa proti Rade Európskej únie	12
2006/C 48/25	Vec C-420/05 P: Odvolanie podané 28. novembra 2005: Ricosmos B.V. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-53/02, Ricosmos BV proti Komisii Európskych spoločenstiev	12
2006/C 48/26	Vec C-422/05: Žaloba podaná 28. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu	13
2006/C 48/27	Vec C-423/05: Žaloba podaná 29. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	14
2006/C 48/28	Vec C-425/05: Žaloba podaná 29. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Írsku	15
2006/C 48/29	Vec C-439/05 P: Odvolanie podané 7. decembra 2005: Land Oberösterreich proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 5. októbra 2005 v spojených veciach T-366/03 a T-235/04	15
2006/C 48/30	Vec C-446/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Tribunal de première instance de Bruxelles zo 7. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R a Jean Totolidis proti Ioannis Doulamis	16
2006/C 48/31	Vec C-447/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 18. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects	16
2006/C 48/32	Vec C-448/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 18. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects	17
2006/C 48/33	Vec C-452/05: Žaloba podaná 19. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkvojvodstvu	17
2006/C 48/34	Vec C-459/05: Žaloba podaná 23. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu	18
2006/C 48/35	Vec C-461/05: Žaloba podaná 23. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Dánskemu kráľovstvu	18
2006/C 48/36	Vec C-463/05: Žaloba podaná 22. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu	19
2006/C 48/37	Vec C-3/06 P: Odvolanie podané 4. januára 2006: Groupe Danone proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 25. októbra 2005 vo veci T-38/02, Groupe Danone proti Komisii Európskych spoločenstiev	19

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 48/38	Vec C-4/06 P: Odvolanie podané 4. januára 2006: J. Ouariachi proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 26. októbra 2005 vo veci T-124/04, J. Ouariachi proti Komisii Európskych spoločenstiev	20
2006/C 48/39	Vec C-13/06: Žaloba podaná 11. januára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	21
SÚD PRVÉHO STUPŇA		
2006/C 48/40	Vec T-69/00: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – FIAMM a FIAMM Technologies/Rada a Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)	22
2006/C 48/41	Vec T-151/00: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Laboratoire du Bain/Rada a Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)	22
2006/C 48/42	Vec T-237/00: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Reynolds/Parlament („Úradníci — Dočasné preloženie v služobnom záujme — Článok 38 služobného poriadku — Politická skupina — Predčasné ukončenie dočasného preloženia — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia — Legitímna dôvera — Povinnosť riadnej starostlivosti — Zneužitie právomoci — Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody — Čiastočné zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa — Zásada <i>ne bis in idem</i> “)	23
2006/C 48/43	Vec T-301/00: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Groupe Fremaux a Palais Royal/Rada a Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)	23
2006/C 48/44	Vec T-320/00: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – CD Cartondruck/Rada a Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)	24



2006/C 48/45	Vec T-383/00: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Beamglow/Parlament a i. („Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“) 24	24
2006/C 48/46	Vec T-33/01: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2005 – Infront WM/Komisia („Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Smernica 97/36/ES — Článok 3a — Udalosti veľkého významu pre spoločnosť — Prípustnosť — Porušenie podstatných formálnych náležitostí“) 25	25
2006/C 48/47	Vec T-135/01: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Fedon & Figli a i./Rada a Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“) 25	25
2006/C 48/48	Vec T-209/01: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Honeywell/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Hospodárska súťaž — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Irelevantnosť čiastočnej kritiky rozhodnutia — Letecké trhy — Žaloba, ktorá nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia“) 26	26
2006/C 48/49	Vec T-210/01: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – General Electric/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Hospodárska súťaž — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Letecké trhy — Nadobudnutie spoločnosti Honeywell spoločnosťou General Electric — Vertikálna integrácia — Skupinový predaj — Účinky vylúčenia konkurencie — Horizontálne prekryvia — Právo na obhajobu“) 26	26
2006/C 48/50	Vec T-135/02: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Greencore Group/Komisia („Vykonanie rozsudku Súdu prvého stupňa — Zníženie pokuty uloženej žalobkyni — Zadržanie, neskôr odmietnutie Komisiou úhrady úrokov k vrátenej sume — Žaloba o neplatnosť — Zásada právnej istoty“) 27	27
2006/C 48/51	Spojené veci T-155/03, T-157/03 a T-331/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2005 – Cwik/Komisia („Úradníci — Hodnotenie — Hodnotené obdobie 1995/1997, 1997/1999 a 1999/2001 — Žaloba na neplatnosť — Súčasné vystavenie po sebe nasledujúcich hodnotení — Nezrovnalosti v konaní — Omeškanie — Osobný spis — Zjavne nesprávne posúdenie — Zneužitie právomoci — Nesúvislé odôvodnenie — Náhrada vzniknutej škody — Majetková ujma — Nemajetková ujma“) 27	27
2006/C 48/52	Vec T-29/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Castellblanch/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva obsahujúcej slovný prvok ‚CRISTAL CASTELLBLANCH‘ — Skoršia národná slovná ochranná známka CRISTAL — Skutočné používanie skoršej ochrannej známky — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 15 ods. 2 písm. a) a článok 43 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 40/94“) 28	28



2006/C 48/53	Vec T-146/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. decembra 2005 – Gorostiaga Atxalandabaso/Parlament („Pravidlá o náhrade výdavkov a úhrade príspevkov pre poslancov Európskeho parlamentu — Kontrola použitia príspevkov — Potvrdenia o výdavkoch — Vymáhanie pohľadávok započítaním“)	28
2006/C 48/54	Vec T-154/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2005 – Bauwens/Komisia („Úradníci — Hodnotenie služobného postupu — Hodnotené obdobie rokov 2001/2002 — Článok 7 všeobecných vykonávacích ustanovení — Lehota na podanie žiadosti o preskúmanie hodnotiacim výborom s paritným zastúpením — Odklad“)	29
2006/C 48/55	Vec T-169/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Arysta Lifescience/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Prihláška slovej ochrannej známky Spoločenstva CARPOVIRUSINE — Skoršia národná slovná ochranná známka CARPO — Pravdepodobnosť zámery — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)	29
2006/C 48/56	Vec T-198/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Merladet/Komisia („Úradníci — Správa o vývoji služobného postupu — Hodnotiace obdobie 2001/2002 — Dodržanie pravidiel postupu hodnotenia — Žaloba o neplatnosť“)	30
2006/C 48/57	Vec T-200/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Regione Autonoma della Sardegna/Komisia („Štátna pomoc — Opatrenia talianskych úradov s cieľom nahradiť škody spôsobené katarálnou horúčkou oviec (modrý jazyk) — Usmernenia týkajúce sa štátnej pomoci v sektore poľnohospodárstva“)	30
2006/C 48/58	Vec T-274/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Rounis/Komisia („Úradníci — Hodnotiaci správa — Žaloba o neplatnosť — Zánik právneho záujmu — Zastavenie konania — Žaloba o náhradu škody — Oneskorené vyhotovenie správy o udelení bodov“)	30
2006/C 48/59	Vec T-384/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2005 – RB Square Holdings Spain/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚clean x‘ — Námietky majiteľa skorších vnútroštátnych slovných a obrazových ochranných známk CLEN — Zamietnutie námietok — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)	31
2006/C 48/60	Vec T-41/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. novembra 2005 – Pérez-Díaz/Komisia („Úradníci — Žaloba o neplatnosť — Prekážka začatého konania — Oneskorenosť predchádzajúcej správnej sťažnosti — Žiadosť o náhradu škody úzko viazaná na návrhy na zrušenie — Zjavná neprípustnosť“)	31
2006/C 48/61	Vec T-91/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Alexander Just/Komisia („Úradníci — Všeobecné výberové konanie — Testy s možnosťou výberu z viacerých odpovedí — Správnosť odpovedí na formulári, podľa ktorého sa opravuje — Žaloba, ktorá zjavne nemá právny základ“)	31
2006/C 48/62	Vec T-92/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Moren Abat/Komisia („Úradníci — Všeobecné výberové konanie — Testy s možnosťou výberu z viacerých odpovedí — Správnosť odpovedí na formulári, podľa ktorého sa opravuje — Žaloba, ktorá zjavne nemá právny základ“)	32
2006/C 48/63	Vec T-94/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. novembra 2005 – EEB a i./Komisia („Žaloba o neplatnosť — Námiетка neprípustnosti — Smernica 2003/112/ES — Aktívna legitímácia“)	32
2006/C 48/64	Spojené veci T-236/04 a T-241/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. novembra 2005 – EEB a Stichting Natuur en Milieu/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutia 2004/247/ES a 2004/248/ES — Námiетка neprípustnosti — Aktívna legitímácia“)	33



2006/C 48/65	Vec T-299/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 18. novembra 2005 – Selmani/Rada a Komisia („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Spoločné pozície Rady — Určité obmedzujúce opatrenia zamerané proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu — Žaloba o neplatnosť — Zjavná neprípustnosť — Premlčanie — Prípustnosť“) 33
2006/C 48/66	Vec T-218/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2005 – Bustec Ireland/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Námietka — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania“) 34
2006/C 48/67	Vec T-395/05: Žaloba podaná 31. októbra 2005 – Multikauf/ÚHVT 34
2006/C 48/68	Vec T-410/05: Žaloba podaná 14. novembra 2005 – Eerola/Komisia 34
2006/C 48/69	Vec T-412/05: Žaloba podaná 18. novembra 2005 – „M“/Ombudsman 35
2006/C 48/70	Vec T-413/05: Žaloba podaná 18. novembra 2005 – Sanchez Ferriz/Komisia 36
2006/C 48/71	Vec T-419/05: Žaloba podaná 18. novembra 2005 – Bain a i./Komisia 36
2006/C 48/72	Vec T-421/05: Žaloba podaná 3. novembra 2005 – Kay/Komisia 36
2006/C 48/73	Vec T-425/05: Žaloba podaná 5. decembra 2005 – Mediocurso – Estabelecimento de Ensino Particular, S.A./Komisia 37
2006/C 48/74	Vec T-429/05: Žaloba podaná 7. decembra 2005 – Artegodan/Komisia 38
2006/C 48/75	Vec T-431/05: Žaloba podaná 5. decembra 2005 – Cerafogli a Poloni/ECB 38
2006/C 48/76	Vec T-437/05: Žaloba podaná 15. decembra 2005 – Brink's Security Luxembourg/Komisia 39
2006/C 48/77	Vec T-444/05: Žaloba podaná 21. decembra 2005 – Navigazione Libera del Golfo/Komisia 40
2006/C 48/78	Vec T-445/05: Žaloba podaná 19. decembra 2005 – Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management/Komisia 41
2006/C 48/79	Vec T-448/05: Žaloba podaná 16. decembra 2005 – Oxley Threads/Komisia 42
2006/C 48/80	Vec T-455/05: Žaloba podaná 29. decembra 2005 – Componenta/Komisia 42
2006/C 48/81	Vec T-9/06: Žaloba podaná 17. januára 2006 – Equant Belgium/Komisia 43
2006/C 48/82	Vec T-338/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 9. decembra 2005 – Raymond Claudel/Dvor audítorov 44
2006/C 48/83	Vec T-383/05 R: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. januára 2006 – GHK Consulting/Komisia Európskych spoločenstiev 44



II Úvodné akty

.....

III Oznámenia

2006/C 48/84

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 36, 11.2.2006 45

Korigendum

2006/C 48/85

Korigendum oznámenia v Úradnom vestníku vo veci T-408/05 (Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006, s. 18) 46

2006/C 48/86

Korigendum oznámenia v Úradnom vestníku v spojených veciach T-130/05, T-160/05 a T-183/05 (Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006, s. 26) 47



I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-66/02: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Rozhodnutie 2002/581/ES — Daňové výhody poskytnuté bankám — Odôvodnenie rozhodnutia — Kvalifikovanie štátnej pomoci — Podmienky — Zlučiteľnosť so spoločným trhom — Podmienky — Dôležitý projekt spoločného európskeho záujmu — Rozvoj určitých hospodárskych činností)

(2006/C 48/01)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-66/02, Talianska republika, (splnomocnení zástupcovia: U. Leanza, neskôr I. M. Braguglia, za právnej pomoci M. Fiorilli, avvocato dello Stato) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: V. Di Bucci a R. Lyal), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 21. februára 2002, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 109, 4.5.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-86/03: Helénska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Zamietnutie Komisie povoliť používanie ťažkých vykurovacích olejov s maximálnym obsahom síry 3 % hmotnostné na časti gréckeho územia — Smernica 1999/32/ES — Obsah síry v niektorých kvapalných palivách)

(2006/C 48/02)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-86/03, Helénska republika (splnomocnení zástupcovia: P. Mylonopoulos a A. Samoni-Rantou) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: M. Konstantinidis a G. Valero Jordana), ktorú v konaní podporuje: Rada Európskej únie (splnomocnení zástupcovia S. Kyriakopoulou a B. Hoff-Nielsen), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 26. februára 2003, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), M. Ilešič a E. Levits, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: H. von Holstein, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta.
2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.
3. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 10.5.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-94/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rade Európskej únie ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Rady 2003/106/ES o schválení Rotterdamského dohovoru — Postup udeľovania predbežného súhlasu po predchádzajúcom ohlásení — Nebezpečné chemikálie a prípravky na ochranu rastlín v medzinárodnom obchode — Volba právneho základu — Články 133 ES a 175 ES)

(2006/C 48/03)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-94/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnená zástupkyňa: G. zur Hausen, ako aj L. Ström van Lier a E. Righini) proti Rade Európskej únie, (splnomocnení zástupcovia: pôvodne B. Hoff-Nielsen a M. Sims-Robertson, neskôr M. Sims-Robertson a K. Michael, ktorú v konaní podporuje Francúzska republika, (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues, F. Alabrune a E. Puisais), Holandské kráľovstvo, (splnomocnení zástupcovia: H. G. Sevenster a S. Terstal, ako aj N. A. J. Bel), Rakúska republika, (splnomocnený zástupca: E. Riedl), Fínska republika, (splnomocnená zástupkyňa: T. Pynnä), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, (splnomocnená zástupkyňa: R. Caudwell, za právnej pomoci A. Dashwood, barrister), Európsky parlament, (splnomocnení zástupcovia: pôvodne C. Pennera a M. Moore, neskôr M. Moore a K. Bradley), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 28. februára 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris a J. Klučka, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rozhodnutie Rady 2003/106/ES z 19. decembra 2002 o schválení, v mene Európskeho spoločenstva, Rotterdamského dohovoru o udeľovaní predbežného súhlasu po predchádzajúcom oznámení pre určité nebezpečné chemikálie a prípravky na ochranu rastlín v medzinárodnom obchode sa zrušuje.
2. Komisia Európskych spoločenstiev a Rada Európskej únie znášajú každá svoje vlastné trovy konania.
3. Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Fínska republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj Európsky parlament znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101, 26.4.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-98/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 92/43/EHS — Zachovanie prirodzených biotopov — Voľne žijúce živočích a rastliny — Odhad dosahu určitých projektov na chránenú lokalitu — Ochrana druhov)

(2006/C 48/04)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-98/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: U. Wölker) proti Spolkovej republike Nemecko (splnomocnení zástupcovia: M. Lumma a C. Schulze-Bahr), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 28. februára 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Opomenutím zavedenia povinného odhadu dosahov na lokalitu pri určitých projektoch realizovaných mimo osobitných chránených území v zmysle článku 4 ods. 1 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, podľa článku 6 ods. 3 a 4 smernice, bez ohľadu na to, či takéto projekty môžu ovplyvniť osobitné chránené územie významným spôsobom,
 - povolením emisií v osobitnom chránenom území bez ohľadu na to, či tieto emisie môžu ovplyvniť túto lokalitu významným spôsobom,
 - vylúčením z rozsahu pôsobnosti ustanovení týkajúcich sa ochrany určitých druhov určité neúmyselné zásahy spôsobené chráneným živočíchom,
 - nezabezpečením rešpektovania podmienok výnimky uvedených v článku 16 smernice 92/43, čo sa týka určitých činností zlučiteľných s ochranou lokality,
 - stanovením právnej úpravy týkajúcej sa používania fytosanitárnych výrobkov, ktorá nezohľadňuje dostatočne ochranu druhov, a
 - zanedbaním toho, aby ustanovenia patriace do legislatívy o rybolove obsahovali dostatočné zákazy rybolovu,

— si Spolková republika Nemecko nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 3, ako aj článkov 12, 13 a 16 smernice 92/43.

2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003.

3. Komisia Európskych spoločností, Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.

4. Francúzska republika, Fínska republika, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-178/03: Komisia Európskych spoločností proti Európskemu parlamentu, Rade Európskej únie (¹)

(Žaloba o neplatnosť — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 304/2003 z 28. januára 2003 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií — Volba právneho základu — Články 133 ES a 175 ES)

(2006/C 48/05)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-178/03, Komisia Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: G. zur Hausen, L. Ström van Lier a E. Righini) proti Európskemu parlamentu (splnomocnení zástupcovia: C. Pennera a M. Moore, neskôr M. Moore a K. Bradley), Rade Európskej únie (splnomocnení zástupcovia: pôvodne B. Hoff-Nielsen a M. Sims-Robertson, neskôr M. Sims-Robertson a K. Michoel), ktorých v konaní podporujú: Francúzska republika (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues, F. Alabrune a E. Puisais), Fínska republika (splnomocnená zástupkyňa: T. Pynnä), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnená zástupkyňa R. Caudwell, za právnej pomoci A. Dashwood, barrister), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 24. apríla 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris a J. Klučka, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 304/2003 z 28. januára 2003 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií sa zrušuje.

2. Účinky tohto nariadenia sa zachovávajú v primeranej lehote až do prijatia nového nariadenia založeného na vhodných právnych základoch.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-344/03: Komisia Európskych spoločností proti Fínskej republike (¹)

(Smernica 79/409/EHS — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Jarný lov určitých vodných vtákov)

(2006/C 48/06)

(Jazyk konania: fínčina)

Vo veci C-344/03, Komisia Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: G. Valero Jordana a P. Aalto) proti Fínskej republike (splnomocnená zástupkyňa: T. Pynnä), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 1. augusta 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Vzhľadom na to, že Fínska republika nepredložila dôkaz, že v rámci jarného lovu vodných vtákov v kontinentálnom Fínsku a v provincii Alandy:

— bola pri kajke morskej, hlalolke severskej, potápačovi dlhózobom, potápačovi veľkom, turpanovi tmavom a chochlačke vrkočatej splnená podmienka, ktorú pre odchýlku ustanovuje článok 9 ods. 1 písm. c) smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva zmenenej a doplnenej Aktom o podmienkach prístúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, týkajúca sa absencie iného uspokojivého riešenia ako je jarný lov, a

— bola pri kajke morskej, potápačovi veľkom, potápačovi dlhobozom a turpanovi tmavom splnená podmienka, ktorá je pre odchýlku stanovená v rovnakom ustanovení, týkajúca sa skutočnosti, že lov sa môže týkať iba úbytku vtákov v malom rozsahu,

si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Fínska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 226, 20.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-402/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Vestre Landsret): Skov Æg proti Bilka Lavprisvarehus A/S a Bilka Lavprisvarehus A/S proti Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen (¹)

(Smernica 85/374/EHS — Zodpovednosť za chybné výrobky — Zodpovednosť dodávateľa chybného výrobku)

(2006/C 48/07)

(Jazyk konania: dánčina)

Vo veci C-402/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Vestre Landsret (Dánsko) z 26. septembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 29. septembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Skov Æg proti Bilka Lavprisvarehus A/S a Bilka Lavprisvarehus A/S proti Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann (spravodajca), C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Schiemann a J. Makarczyk, sudcovia C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász a G. Arestis, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Smernica Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky sa má vykladať v tom zmysle, že:

— bráni vnútroštátnemu pravidlu, podľa ktorého dodávateľ preberá nad rámec prípadov taxatívne uvedených v článku 3 ods. 3 smernice objektívnu zodpovednosť, ktorú smernica zavádza a pripisuje výrobcovi,

— nebráni vnútroštátnemu pravidlu, podľa ktorého je dodávateľ povinný prebrať v neobmedzenom rozsahu zodpovednosť za zavinenie výrobcu.

(¹) Ú. v. EÚ C 304, 13.12.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-26/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 76/160/EHS — Kvalita vody určenej na kúpanie — Určenie kúpacích oblastí — Smernica 79/923/EHS — Kvalita vôd mäkkýšov — Zavedenie programu zníženia znečistenia)

(2006/C 48/08)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-26/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: G. Valero Jordana) proti Španielskemu kráľovstvu (splnomocnený zástupca: E. Braquehais Conesa), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 27. januára 2004, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca) a E. Levits, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Neprijatím programu zníženia znečistenia vôd mäkkýšov v Ría de Vigo si Španielske kráľovstvo nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 5 smernice Rady 79/923/EHS z 30. októbra 1979 o kvalite vôd mäkkýšov.

2. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.

3. Komisia Európskych spoločenstiev a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-147/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Conseil d'État): De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV proti Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales ⁽¹⁾

(Smernica 70/458/EHS — Uvádzanie do obehu osiva zeleniny — Článok 2 — Smernica 92/33/EHS — Uvádzanie do obehu množiteľského a sadivového zeleninového materiálu, iného ako osivo — Príloha II — Spoločný katalóg odrôd druhov zeleniny — Vnútroštátna právna úprava umožňujúca uvádzať do obehu pod názvom šalotky iba odrody šalotiek vytvorených vegetatívnym rozmnožovaním — Článok 28 ES — Ochrana spotrebiteľov)

(2006/C 48/09)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-147/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) zo 4. februára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 22. marca 2004, ktorý súvisí s konaním: De Groot en Slot Allium BV, Bejo Zaden BV proti Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et des Affaires rurales, za účasti: Comité économique agricole régional fruits et légumes de la Région Bretagne (Cerafel), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, C. Gulmann, G. Arestis (spravodajca) a J. Klučka, generálny advokát: D. Ruíz-Jarabo Colomer, tajomník: K. Sztranc, hlavná referentka, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Smernica Rady 70/458/EHS z 29. septembra 1970 o uvádzaní do obehu osiva zeleniny [neoficiálny preklad] v znení zmien a doplnkov smernice Rady 88/380/EHS z 13. júna 1988 bráni zápisu odrôd ambition a matador ako odrôd osiva do spoločného katalógu do časti určenej pre šalotky.

Článok 28 ES bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava, akou je výnos zo 17. mája 1990 o obchode so šalotkami, umožňovala uvádzať do obehu vo Francúzsku pod názvom „šalotky“ jedine zeleninu vytvorenú vegetatívnym rozmnožovaním a vylučovala zeleninu pochádzajúcu z osiva vytvorenú a uvádzanú do obehu pod tým istým názvom v iných členských štátoch.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 15. decembra 2005

v spojených veciach C-151/04 a C-152/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný tribunal de police de Neufchâteau): trestné konania proti Claude Nadin, Nadin-Lux SA a Jean-Pascal Durré ⁽¹⁾

(Voľný pohyb osôb a služieb — Pojem „pracovník“ — Podmienka vzťahu podriadenosti — Vozidlo — Poskytnutie pracovníkovi zamestnávateľom — Vozidlo registrované v zahraničí — Zamestnávateľ so sídlom v inom členskom štáte — Registrácia a zdanenie vozidla)

(2006/C 48/10)

(Jazyk konania: francúzština)

V spojených veciach C-151/04 a C-152/04, ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutím tribunal de police de Neufchâteau (Belgicko) zo 16. januára 2004 a doručené Súdnemu dvoru 25. marca 2004, ktoré súvisia s trestnými konaniami: Claude Nadin, Nadin-Lux SA (C-151/04) a Jean-Pascal Durré (C-152/04), Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric (spravodajkyňa), J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: K. Sztranc, hlavná referentka, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 43 ES bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava prvého členského štátu, aká je predmetom sporu v konaní pred vnútroštátnym súdom, ukladala samostatne zárobkovo činné osobe s bydliskom v tomto štáte povinnosť v tomto členskom štáte registrovať služobné vozidlo, ktoré jej bolo poskytnuté spoločnosťou, v ktorej je zamestnaná, so sídlom v druhom členskom štáte, ak toto vozidlo nemá byť prevažne trvalo používané na území prvého členského štátu, ani sa v skutočnosti takýmto spôsobom nepoužíva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-222/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Corte suprema di cassazione): Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato, Cassa di Risparmio di San Miniato SpA ⁽¹⁾

(Štátna pomoc — Články 87 ES a 88 ES — Banky — Bankové nadácie — Pojem podniku — Úlava na priamej dani z dividend prijatých bankovými nadáciami — Kvalifikovanie štátnej pomoci — Zlučiteľnosť so spoločným trhom — Rozhodnutie Komisie 2003/146/ES — Posúdenie platnosti — Neprípustnosť — Články 12 ES, 43 ES a 56 ES — Zásada nediskriminácie — Sloboda usadiť sa — Voľný pohyb kapitálu)

(2006/C 48/11)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-222/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Taliansko) z 23. marca 2004 a doručený Súdnu dvoru 28. mája 2004, ktorý súvisí s konaním: Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato, Cassa di Risparmio di San Miniato SpA, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta a G. Arestis, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Právnickú osobu, akou je právnická osoba vo veci samej, je podľa preskúmania vnútroštátnym súdom pri zohľadnení režimu uplatniteľného v dotknutom období možné kvalifikovať ako „podnik“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES a vzťahujú sa na ňu v tomto období pravidlá Spoločenstva týkajúce sa štátnej pomoci.
2. Oslobodenie od daňovej zrážky z dividend, o aké ide vo veci samej, možno kvalifikovať ako štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 15. decembra 2005

v spojených veciach C-232/04 a C-233/04 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Arbeitsgericht Düsseldorf): Nurten Güney-Görres, Gul Demir proti Securicor Aviation (Germany) Ltd, Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ⁽¹⁾

(Smernica 2001/23/ES — Článok 1 — Prevod podniku alebo závodu — Zachovanie práv zamestnancov — Pôsobnosť)

(2006/C 48/12)

(Jazyk konania: nemčina)

V spojených veciach C-232/04 a C-233/04, ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutiami Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemecko) z 5. mája 2004 a doručené Súdnu dvoru 3. júna 2004, ktoré súvisia s konaniami: Nurten Güney-Görres (C-232/04), Gul Demir (C-233/04) proti Securicor Aviation (Germany) Ltd, Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J.-P. Puissechet, S. von Bahr, A. Borg Barthet (spravodajca) a U. Løhmus, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 1 smernice 2001/23 z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že v čase kontroly existencie prevodu podniku alebo závodu podľa tohto článku, v prípade nového zadania zákazky a v rámci celkového hodnotenia, zistenie prevodu zložiek podnikania na účely vlastného hospodárskeho riadenia netvorí nevyhnutnú podmienku pre zistenie prevodu týchto zložiek z pôvodného úspešného uchádzača na nového úspešného uchádzača.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 228, 11.9.2004,
Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

(veľká komora)

z 15. decembra 2005

z 10. januára 2006

vo veci C-252/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Helénskej republike ⁽¹⁾

vo veci C-302/04 (návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný Szombathelyi Városi Bíróság): Ynos kft.
proti János Varga ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica
2002/22/ES — Elektronické komunikačné siete a služby —
Univerzálna služba — Neprebratie v stanovenej lehote)

(Článok 234 ES — Smernica 93/13/EHS — Spotrebiteľia —
Nekalé podmienky — Vnútroštátna legislatíva zosúladená
so smernicou po uzavretí Dohody o pridružení k Európskym
spoločenstvám s tretím štátom a pred vstupom predmetného
štátu do Európskej únie — Nepríslušnosť Súdneho dvora)

(2006/C 48/13)

(2006/C 48/14)

(Jazyk konania: gréčtina)

(Jazyk konania: maďarčina)

Vo veci C-252/04, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: G. Zavvos a M. Schotter) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: N. Dafniou), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 14. júna 2004, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda piatej komory J. Makarczyk, sudcovia R. Silva de Lapuerta a P. Kūris (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Vo veci C-302/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) z 10. júna 2004 a doručený Súdnemu dvoru 14. júla 2004, ktorý súvisí s konaním: Ynos kft. proti János Varga, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, A. Rosas, K. Schiemann a J. Makarczyk, sudcovia C. Gulmann, A. La Pergola, K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič (spravodajca) a A. Ó Caoimh, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: B. Fülöp, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Neprijatím zákonov, nariadení a správnych predpisov potrebných pre prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (Smernica univerzálnej služby) si Helénska republika nesplnila svoje povinnosti podľa predmetnej smernice.*

2. *Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

Za situácie, akou je situácia v konaní vo veci samej, ktorého okolnosti skutkového stavu predchádzajú pristúpeniu štátu k Európskej únii, Súdny dvor nie je príslušný pre zodpovedanie prvej a druhej otázky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 251, 9.10.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 1. decembra 2005

vo veci C-309/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof): Fleisch-Winter GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas ⁽¹⁾

(Vývozné náhrady — Podmienky poskytnutia — Hovädzie mäso — Nariadenie (EHS) č. 3665/87 — Bovinná spongiformná encefalopatia — Zákaz vývozu — Primeraná a prijateľná predajná kvalita — Colné vyhlásenie — Vnútroštátna žiadosť o platbu — Sankcia)

(2006/C 48/15)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-309/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) z 20. apríla 2004 a doručený Súdnu dvoru 21. júla 2004, ktorý súvisí s konaním: Fleisch-Winter GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (spravodajca) a E. Levits, generálny advokát: P. Léger, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 1. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 13 nariadenia Komisie č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá pre uplatňovanie vývozných náhrad na poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2945/94 z 2. decembra 1994, sa má vykladať tak, že bráni tomu, aby bolo možné hovädzie mäso, ktoré je predmetom zákazu vývozu stanoveného právom Spoločenstva z určitého štátu do iných členských štátov alebo tretích krajín, považovať za mäso „primeranej a prijateľnej predajnej kvality“, a že požaduje, aby vývozca na účely poskytnutia náhrad preukázal, že vyvážaný výrobok nepochádza z členského štátu, z ktorého je vývoz zakázaný, ak má vnútroštátny správny orgán pochybnosti, že sa na výrobok vzťahuje zákaz vývozu.
2. Ubezpečenie poskytnuté v rámci vnútroštátnej žiadosti o platbu, že výrobok je „primeranej a prijateľnej predajnej kvality“ v zmysle článku 13 prvej vety nariadenia č. 3665/87, zmeneného a doplneného nariadením č. 2945/94, nepatrí medzi informácie poskytované podľa ustanovení článku 11 ods. 1 druhého pododseku v spojení s článkom 3 uvedeného nariadenia. Vnútroštátny sudca ho však v každom prípade môže považovať za dôkaz pri hodnotení situácie vývozc.

(¹) Ú. v. EÚ C 239, 25.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 24. novembra 2005

vo veci C-331/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Consiglio di Stato): ATI EAC Srl e Viagi di Maio Snc, a i. proti ACTV Venezia SpA, a i. ⁽¹⁾

(Verejné obstarávanie služieb — Smernice 92/50/EHS a 93/38/EHS — Kritériá pre verejné obstarávanie — Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka — Dodržanie kritérií pre verejné obstarávanie určené v súťažných podkladoch alebo v oznámení — Určenie čiastkových kritérií pre jedno z kritérií v súťažných podkladoch alebo v oznámení — Rozhodnutie stanovujúce váženie — Zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi a transparentnosti)

(2006/C 48/16)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-331/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Taliansko) zo 6. apríla 2004 a doručený Súdnu dvoru 29. júla 2004, ktorý súvisí s konaním: ATI EAC Srl e Viagi di Maio Snc, EAC Srl, Viaggi di Maio Snc. proti ACTV Venezia SpA, Provincia di Venezia, Comune di Venezia, za účasti: ATI La Linea SpA-CSSA, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 24. novembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 36 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb a článok 34 smernice Rady 93/38/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore sa majú vykladať v tom zmysle, že právo Spoločenstva nebráni tomu, aby výberová komisia pridelila určitú váhu určitým čiastkovým častiam vopred určeného kritéria pre verejné obstarávanie tak, že rozdelí medzi nimi body stanovené obstarávateľom v súťažných podkladoch alebo v oznámení pre toto kritérium za podmienky, že toto rozhodnutie:

— nemení kritériá pre verejné obstarávanie určené v súťažných podkladoch alebo v oznámení,

— neobsahuje také prvky, ktoré ak by boli známe v čase prípravy ponúk, mohli by ovplyvniť ich prípravu,

— nebolo prijaté so zohľadnením prvkov, ktoré by mohli byť diskriminačné voči jednému z uchádzačov.

(¹) Ú. v. EÚ C 239, 25.9.2004.

3. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania v tomto stupni konania a takisto svoje vlastné trovy konania pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 9.10.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. januára 2006

vo veci C-373/04 P: Komisia Európskych spoločenstiev proti Mercedes Alvarez Moreno (¹)

(Odvolanie — Úradníci — Pomocný zamestnanec — Tlmočník — Žaloba — Žiadosť v zmysle článku 90 ods. 1 Služobného poriadku — Akt s negatívnymi účinkami — Pojem)

(2006/C 48/17)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-373/04 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 27. augusta 2004, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: D. Martin a F. Clotuche-Duvieusart), ďalší účastník konania: Mercedes Alvarez Moreno, s bydliskom v Berlíne (Nemecko), (advokáti: G. Vandersanden a L. Levi), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, C. Gulmann, G. Arestis (spravodajca) a J. Klúčka, generálny advokát: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 10. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 10. júna 2004, Alvarez Moreno/Komisia (T-153/01 a T-323/01) sa zrušuje v rozsahu, v akom vyhlásil za prípustnú žalobu o neplatnosť listu pána Walker z 23. februára 2001 a zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu všetkých trov konania vo veci T-323/01.

2. Vo veci T-323/01, žaloba o neplatnosť listu pána Walker z 23. februára 2001 na jednej strane a rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev zo 7. septembra 2001 o zamietnutí sťažnosti pani Alvarez Moreno na druhej strane, sa zamietajú.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-33/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/60/ES — Politika Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2006/C 48/18)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-33/05, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnené zástupkyne: J. Hottiaux a S. Pardo Quintillán) proti Belgickému kráľovstvu (splnomocnený zástupca: M. Wimmer), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 31. januára 2005, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory J. Malenovský, sudcovia J.-P. Puissochet a A. Ó Caoimh (spravodajca), generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Belgické kráľovstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, pokiaľ ide o región Brusel – hlavné mesto, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-96/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/65/ES — Ročné a konsolidované účtovné závierky určitých typov spoločností — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)**

(2006/C 48/19)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-96/05, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: G. Braun a G. Zavvos) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: N. Dafniou), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 21. februára 2005, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Schieman, sudcovia M. Ilešič (spravodajca) a E. Levits, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Helénska republika si tým, že neprebrala v stanovenej lehote všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/65/ES z 27. septembra 2001, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 78/660/EHS, 83/349/EHS a 86/635/EHS, pokiaľ ide o pravidlá oceňovania pre ročné a konsolidované účtovné závierky určitých typov spoločností, ako aj bánk a iných finančných inštitúcií nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 93, 16.4.2005.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 15. decembra 2005

vo veci C-144/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/59/ES — Neprebratie v stanovenej lehote)**

(2006/C 48/20)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-144/05, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: K. Simonsson a W. Wils) proti Belgickému

kráľovstvu (splnomocnený zástupca: M. Wimmer), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 30. marca 2005, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda piatej komory J. Makarczyk, sudcovia R. Silva de Lapuerta a J. Klučka (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 15. decembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Belgické kráľovstvo si tým, že neprebralo v stanovenej lehote zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/59/ES z 27. júna 2002, ktorou sa zriaďuje monitorovací a informačný systém spoločenstva pre lodnú dopravu a ktorou sa zrušuje smernica Rady 93/75/EHS, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 143, 11.6.2005.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Hof van Cassatie van België zo 6. septembra 2005, ktorý súvisí s trestným konaním proti Norme Kraaijenbrink

(Vec C-367/05)

(2006/C 48/21)

(Jazyk konania: holandčina)

Hof van Cassatie van België podal uznesením zo 6. septembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s trestným konaním proti Norme Kraaijenbrink a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 29. septembra 2005.

Hof van Cassatie van België žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. „Treba článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda ⁽¹⁾ z 19. júna 1990, v spojení s článkom 71 tej istej dohody, vykladať tak, že trestné činy spočívajúce, v Holandsku, v nadobudnutí, držaní alebo prevode peňažných súm v cudzej mene pochádzajúcich z obchodovania s omamnými látkami (činy, ktoré boli stíhané a odsúdené v Holandsku ako neoprávnené prechovávanie podľa článku 416 trestného zákona), čo sú iné činy ako trestné činy spočívajúce v uvádzaní do obehu peňažných súm získaných v Holandsku obchodovaním s omamnými látkami prostredníctvom zmenárni nachádzajúcich sa v Belgicku (činy

stíhané v Belgicku ako neoprávnené prechovávanie a iné nakladanie s vecami získanými trestným činom podľa článku 505 trestného zákona) sa musia považovať za ‚ten istý čin‘ v zmysle článku 54, už citovaného, ak sudca konštatuje, že ich spája jednotný úmysel a sú preto z právneho hľadiska jedným a tým istým činom?“

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

„Treba slovné spojenie ‚nesmie byť pre ten istý čin stíhaná‘ obsiahnuté v článku 54 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, vykladať tak, že ak výraz ‚ten istý čin‘ zahŕňa tiež rôzne činy, ktoré spája jednotný úmysel a ktoré preto predstavujú jeden a ten istý skutok, znamená to, že žiadna osoba obvinená z legalizácie príjmu z trestnej činnosti v Belgicku nemôže byť ďalej stíhaná od chvíle, keď bola v Holandsku odsúdená za iné činy spáchané s tým istým úmyslom, bez ohľadu na všetky ostatné činy, ktoré boli spáchané v tom istom období, ktoré sa však v Belgicku stali známymi alebo boli stíhané až po dátume vyhlásenia právoplatného rozsudku cudzieho štátu, alebo ho treba vykladať tak, že v podobnom prípade môže sudca rozhodujúci o vine a treste akcesoricky odsúdiť za tieto ďalšie činy, pričom zohľadní už uložené tresty – s výnimkou prípadov, keď sa domnieva, že tieto ostatné tresty sú spravodlivou sankciou za všetky trestné činy – ale len tak, aby všetky uložené tresty spolu neprekročili najvyššiu výmeru najprísnejšieho trestu?“

(¹) Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mím. vyd. 19/002, s. 9.

Žaloba podaná 18. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-405/05)

(2006/C 48/22)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Sara Pardo Quintillan, Xavier Lewis a Hubert van Vliet, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 18. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že nezabezpečilo poskytnutie primeraného čistenia komunálnych odpadových vôd z aglomerácií

Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee, Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtonabbey, Omagh a Portrush najneskôr k 31. decembru 2000, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1 a 3 smernice Rady 91/271/EHS (¹);

2. zaviazal Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia usudzuje, že skutočnosť, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nezabezpečilo poskytnutie primeraného čistenia všetkých komunálnych odpadových vôd pochádzajúcich z aglomerácií Bangor, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Londonderry, Larne, Lerwick, Margate, Newtonabbey, Omagh, Brighton, Portrush, Donaghadee a Bideford/Northam, je porušením článku 4 ods. 1 a 3 smernice. Navyše, skutočnosť, že nové podstatné výstavby v aglomeráciách Portrush, Newtonabbey, Bangor, Londonderry a Larne neboli kontrolované, alebo že sa nezabezpečilo, aby bolo ich povolenie spojené so zmierňujúcimi opatreniami, zvyšuje závažnosť porušení uvedených článkov smernice v týchto piatich aglomeráciách.

(¹) Smernica Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40; Mím. vyd. 15/002, s. 26.

Odvolaie podané 23. novembra 2005: Ahmed Yusuf a Al Barakaat International Foundation proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá rozšírená komora) z 21. septembra 2005 vo veci T-306/01, Ahmed Yusuf a Al Barakaat International Foundation proti Rade Európskej únie a Komisii Európskej únie

(Vec C-415/05 P)

(2006/C 48/23)

(Jazyk konania: švédčina)

Ahmed Yusuf, bydliskom v Spånge (Švédsko), a Al Barakaat International Foundation, sídlom v Spånge (Švédsko) podali 23. novembra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá rozšírená komora) z 21. septembra 2005 vo veci T-306/01, Ahmed Yusuf a Al Barakaat International Foundation proti Rade Európskej únie a Komisii Európskej únie. Odvolateľov zastupujú Leif Silbersky a Thomas Olsson, advokáti.

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. septembra 2005 vo veci T-306/01,
2. zrušil nariadenie (ES) č. 881/2002,
3. zaviazal Radu Európskej únie a Komisiu Európskej únie nahradiť trovy tak odvolacieho konania ako aj konania pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Odvolatelia uvádzajú, že Súd prvého stupňa sa dopustil právneho omylu, keď uviedol, že Rada mala právomoc prijať nariadenie (ES) č. 881/2002 na základe článkov 60 ES, 301 ES a 308 ES. Ďalej uvádza toto:

Súd prvého stupňa sa dopustil omylu, keď uviedol, že nariadenie (ES) č. 881/2002 spĺňa požiadavky článku 249 ES a preto je všeobecne uplatniteľné.

Súd prvého stupňa nesprávne obmedzil svoje posúdenie toho, či boli základné práva odvolateľov porušené nariadením (ES) č. 881/2002 iba na posúdenie otázky, či rezolúcia Bezpečnostnej rady je zlučiteľná s imperatívnymi pravidlami medzinárodného práva, ktoré sú súčasťou platného práva. Súd prvého stupňa neposúdil, či toto nariadenie je platné s ohľadom na právo Spoločenstva, alebo či rezolúcia Bezpečnostnej rady bola prebratá v súlade s právom Spoločenstva a vnútroštátnym právom.

Súd prvého stupňa sa dopustil omylu, keď rozhodol, že nariadením (ES) č. 881/2002 neboli porušené ani práva odvolateľov na obhajobu a ani na účinnú súdnu kontrolu.

Odvolanie podané 25. novembra 2005: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (tretia komora) z 8. septembra 2005 v spojených veciach T-295/04 a T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa proti Rade Európskej únie

(Vec C-418/05 P)

(2006/C 48/24)

(Jazyk konania: španielčina)

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro

López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa podali 25. novembra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (tretia komora) z 8. septembra 2005 v spojených veciach T-295/04 a T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Roas proti Rade Európskej únie. Odvolateľa zastupuje J. F. Vázquez Medina, advokát.

Odvolaateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. Zrušil v celom rozsahu uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. septembra 2005 z dôvodu porušenie práva Spoločenstva, článku 173 ES.
2. V celom rozsahu vyhovel návrhom predneseným v prvostupňovom konaní ohľadom podstaty veci, keďže tieto sú dôvodné a v súlade s právnym poriadkom Spoločenstva.
3. Zaviazal odporcu v konaní o odvolaní nahradiť trovy konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

— Porušenie článku 173 ES

Odvolatelia tvrdia, že majú aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o neplatnosť, keďže ich osobitné právne postavenie ich jasne a dokonale odlišuje od ostatných poľnohospodárov vyrábajúcich olivový olej.

Všetci sú majiteľmi olivovníkov zasadených v roku 1998, všetci vyrobili v hospodárskom roku 1999 olivový olej v množstve 0 kg, a tieto okolnosti sú pre ne osobitné a odlišujú ich od ostatných subjektov v sektore výroby olivového oleja.

Odvolanie podané 28. novembra 2005: Ricosmos B.V. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-53/02, Ricosmos BV proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-420/05 P)

(2006/C 48/25)

(Jazyk konania: holandčina)

Ricosmos B.V. podal 28. novembra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-53/02, Ricosmos BV proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje advokátska kancelária Hertoghs advokáti a finanční poradcovia, so sídlom v Parkstraat 8, (4818 SK) Breda, Holandsko.

Odvolaateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil, že opravný prostriedok je prípustný a dôvodný;
- zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2005;
- vyhovel návrhu podanom v prvom stupni na zrušenie rozhodnutia Komisie REM 09/00 zo 16. novembra 2001, ktorým bolo rozhodnuté, že odpustenie dovozného cla odvolateľovi nie je opodstatnené;
- subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie;
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania pred Súdny dvorom ako aj pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

V odôvodnení svojho opravného prostriedku proti vyššie uvedenému rozsudku odvolateľ uvádza nasledovné tvrdenia:

1. Odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho, v každom prípade príliš úzkeho výkladu predovšetkým článkov 905 až 909 vykonávacieho nariadenia k colnému kódexu Spoločenstva⁽¹⁾ ohľadom konania o vrátení a/alebo odpustení cla. Zásada právnej istoty totiž vyžaduje, aby bolo právne postavenie Ricosmos v konkrétnom prípade predvídateľné. V tomto prípade tak tomu podľa Ricosmos nebolo, nakoľko nebol informovaný o prerušení konania. Súd prvého stupňa navyše nesprávne vychádzal z príliš úzkeho chápania práva na obhajobu a podal príliš úzky výklad práva na včasný a neobmedzený prístup k spisu (tak k spisu vnútroštátnych colných orgánov, ako aj Komisie).
2. Rozhodnutie Súdu prvého stupňa navyše nie je podľa odvolateľa v súlade s právom Spoločenstva. Odvolateľ tvrdí, že zásada právnej istoty súčasne vyžaduje, aby kritériá pre určenie absencie hrubej nedbanlivosti boli jasné a jednoznačné. Práve z dôvodu relatívne širokého významu pojmu hrubej nedbanlivosti musia byť tieto kritériá vykladané zužujúco a striktne. Nedbanlivosť musí byť evidentná a podstatná a musí existovať príčinná súvislosť s osobitosťami jednotlivého skúmaného prípadu. Súd prvého stupňa v predmetnom prípade pokladal za málo relevantnú alebo irelevantnú komplexnosť právnej úpravy a relatívnu profesionálnu skúsenosť žalobcu a na druhej strane vykladal nesprávne alebo minimálne príliš formálne určitú časť povinností odvolateľa.
3. Navyše odvolateľ uvádza, že Komisia porušila zásadu proporcionality a Súd prvého stupňa pokladal za málo relevantné alebo irelevantné nové skutočnosti, z ktorých vyplýva, že nie potrebné vyberanie cla.

4. Napokon odvolateľ tvrdí, že zistenia Súdu prvého stupňa ohľadom skutkových okolností veci samej sú nesprávne alebo prinajmenšom neúplné.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mím. vyd. 02/0006, s. 3).

Žaloba podaná 28. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-422/05)

(2006/C 48/26)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Frank Benyon a Mikko Huttunen, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 28. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Belgické kráľovstvo si tým, že prijalo kráľovské nariadenie zo 14. apríla 2002 o nočnom pohybe určitých civilných podzvukových lietadiel, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2002/30/ES⁽¹⁾ a z článku 10 druhého odseku Zmluvy v spojení s článkom 249 ods. 3 Zmluvy;
2. zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Ustanovenia kráľovského nariadenia vymedzujú typy lietadiel, ktoré nemožno prevádzkovať na belgických letiskách medzi 23.00 a 6.00 hodinou. Toto nariadenie používa kritérium obtokového pomeru, čo je iný prístup, ako má smernica 2002/30/ES založená na postupe certifikácie. Prístup kráľovského nariadenia zodpovedá prístupu nariadenia (EHS) č. 925/1999, ktoré už bolo zrušené smernicou 2002/30/ES.

Podľa článku 16 smernice 2002/30/ES, ktorá nadobudla účinnosť 28. marca 2002, členské štáty do 28. septembra 2003 uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Belgické kráľovské nariadenie bolo prijaté pred uplynutím lehoty na prebratie smernice. Komisia pripomína judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej z uplatnenia článku 10 v spojení s článkom 249 Zmluvy ES a so samotnou smernicou vyplýva, že členské štáty sa počas lehoty na prebratie musia zdržať prijatia opatrení, ktoré by mohli vážne ohroziť výsledok stanovený smernicou. Kráľovské nariadenie svojím prístupom týkajúcim sa prevádzkových obmedzení smerujúcich k stiahnutiu recertifikovaných civilných podzvukových lietadiel, ktorý je diametrálne odlišný od prístupu sledovaného smernicou, vážne ohrozuje výsledok, ktorý stanovuje smernica.

(¹) Ú. v. ES L 85, 28.3.2002, s. 40; Mim. vyd. 07/006, s. 96.

Žaloba podaná 29. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-423/05)

(2006/C 48/27)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A. Caeiros a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 29. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že neprijatím všetkých potrebných opatrení:
 - na zabezpečenie zhodnotenia odpadov alebo ich zneškodňovania bez ohrozenia ľudského zdravia alebo poškodenia životného prostredia a na zakázanie ich nekontrolovaného skladovania, zhodnotenia a zneškodňovania odpadov,
 - aby každý držiteľ odpadov tieto odpady odovzdal súkromnému alebo verejnému zariadeniu alebo podniku, ktorý odpad zhodnocuje alebo zneškodňuje, alebo aby sám zabezpečil zneškodňovanie alebo zhodnotenie

odpadov podľa ustanovení smernice Rady 75/442/EHS, z 15. júla 1975 o odpadoch (¹),

- aby všetky zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú zneškodňovanie mali povolenie príslušných úradov,
- aby v súvislosti so skládkami, ktorým bolo vydané povolenie alebo ktoré už boli v prevádzke pred uplynutím lehoty na prebratie smernice Rady 99/31/ES z 26. apríla o skládkach odpadov (²), teda pred 16. júlom 2001, prevádzkovateľ skládky pripravil a predložil, pred 16. júlom 2002, príslušnému orgánu na schválenie plán úpravy skládky, obsahujúci podrobné podmienky udelenia povolenia ako aj všetky nápravné opatrenia, ktoré bude potrebné podľa prevádzkovateľa vykonať, a aby tento orgán prijal na základe uvedeného plánu konečné rozhodnutie o tom, či prevádzka skládky môže pokračovať, aby prijal opatrenia na čo najrýchlejšie uzatvorenie skládok, ktoré nedostali povolenie pokračovať v prevádzke, alebo povolil potrebné práce a ustanovil prechodné obdobie na dokončenie plánu, si Francúzska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4, 8 a 9 vyššie uvedenej smernice 75/442/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou 91/156/EHS (³) a z článku 14 písm. a), b) a c) smernice 99/31/ES;

2. zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia si myslí, že strpením prevádzky mnohých nezákonných a nekontrolovaných skládok vo Francúzsku a neprijatím všetkých potrebných opatrení na zabezpečenie zneškodňovania odpadov bez ohrozenia ľudského zdravia alebo poškodenia životného prostredia, si Francúzska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4, 8 a 9 smernice 75/442/EHS o odpadoch, zmenenej a doplnenej smernicou 91/156/EHS. Francúzske úrady nepopierajú nesplnenie povinnosti, popierajú však počet skládok označených Komisiou za nelegálne a tvrdia, že vplyv týchto skládok na životné prostredie je malý, pretože nepovolené skládky prijímajú iba zelený odpad, sutiny a neskladný odpad.

Informácie podané francúzskymi úradmi nie sú dostatočné na posúdenie súladu so systémom povolení s požiadavkami článku 9 smernice 75/442/EHS: odpady, ktorých povrch má rozmery menej než 100 m², a výška menej než 2 m, ako aj činnosti za účelom ich zhodnotenia nepodliehajú povoleniu. Výklad francúzskych úradov, podľa ktorých sú iba skládky prevádzkované obcami bez povolenia nezákonnými skládkami, je nesprávny, keďže fyzická osoba môže takisto protiprávne prevádzkovať skládku bez povolenia.

Na základe informácií, ktoré jej boli poskytnuté môže Komisia len predpokladať, že v rozpore s tým, čo upravujú ustanovenia článku 14 smernice 99/31/ES, zariadenia alebo podniky, ktoré zabezpečujú zneškodňovanie odpadu bez toho, že by ich činnosť bola predmetom príslušného povolenia, nepripravili a nepredložili pred 16. júlom 2002 príslušnému orgánu na schválenie plán úpravy nezákonnej alebo nekontrolovanej skládky. Skládky, ktoré nespĺňajú požiadavky uvedenej smernice, musí byť okamžite uzatvorená. Prevádzka nezákonnej skládky bez plánu úpravy a bez povolenia predstavuje porušenie článku 14 smernice 99/31/ES.

(¹) Ú. v. ES L 194, z 25.7.1975, s. 39.

(²) Ú. v. ES L 182, zo 16.7.1999, s. 1; Mím. vyd. 15/004, s. 228.

(³) Ú. v. ES L 78, z 26. 3.1991, s. 32.

informácií týkajúcich sa metylbromidu a halónov, spolu s informáciami o plánoch a náhodných kontrolách dovozu kontrolovaných látok, je podstatné na dosiahnutie cieľov sledovaných nariadením a na vykonanie záväzku Európskeho spoločenstva v súlade s Viedenským dohovorom na ochranu ozónovej diery a záväzku vyplývajúceho z Montrealského protokolu o látkach, ktoré porušujú ozónovú vrstvu, ku ktorým Spoločenstvo pristúpilo po rozhodnutí Rady 88/540/EHS (²).

Do dnešného dňa Írsko neoznámilo Komisii požadované informácie vyplývajúce z vyššie uvedených článkov nariadenia.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2001 z 29. júna 2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu Ú. v. ES L 244, 29.9.2000 s. 1-24, Mím. vyd. 15/005 s. 190.

(²) Ú. v. ES L 297, 31.10.1998, s. 8.

Žaloba podaná 29. novembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Írsku

(Vec C-425/05)

(2006/C 48/28)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Ulrich Wölker a Michael Shotter, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 29. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Írsku.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že neposkytnutím informácií o metylbromide podľa článku 4 ods. 2 iii), o halónoch podľa článku 4 ods. 4 iv) a článku 5 ods. 3 a informácií o plánoch a výsledkoch náhodných kontrol dovozu kontrolovaných látok uvedených v článku 20 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 z 29. júna 2000 (¹) o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu, si Írska republika nespĺnila svoje povinnosti podľa článku 4 ods. 2 iii), článkov 4 ods. 4 iv), 5 ods. 3 a 20 ods. 3 tohto nariadenia;
2. zaviazal Írsko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Články 4 ods. 2 iii), 4 ods. 4 iv), 5 ods. 3 a 20 ods. 3 stanovujú poskytovanie informácií Komisii o hlavných otázkach upravených nariadením. Oznamovanie týchto informácií, a to ročných

Odvolyvanie podané 7. decembra 2005: Land Oberösterreich proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 5. októbra 2005 v spojených veciach T-366/03 a T-235/04

(Vec C-439/05 P)

(2006/C 48/29)

(Jazyk konania: nemčina)

Land Oberösterreich podala 7. decembra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtej komory) z 5. októbra 2005 v spojených veciach T-366/03 a T-235/04. Odvolateľku zastupuje Franz Mittendorfer, advokát, so sídlom v Europaplatz 7, A-4020 Linz.

Odvolyateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtej komory) z 5. októbra 2005 v spojených veciach T-366/03 a T-235/04, Land Oberösterreich (spolková krajina Horné Rakúsko) a Rakúska republika, žalobkyne, proti Komisii Európskych spoločenstiev, žalovanej (¹), o neplatnosť rozhodnutia Komisie 2003/653/ES z 2. septembra 2003 o vnútroštátnych ustanoveniach zakazujúcich používanie geneticky modifikovaných organizmov v spolkovej krajine Horné Rakúsko v súlade s článkom 95 ods. 5 Zmluvy ES (²);

- zrušil vyššie uvedené rozhodnutie Komisie, resp. subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa, aby o tom rozhodol;
- zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Land Oberösterreich dovoľáva procesnej vady, ako aj porušenia práva Spoločenstva, ktorých sa dopustil Súd prvého stupňa.

Pri posudzovaní žalobného dôvodu vyplývajúceho „z porušenia Zmluvy ES“ sa napadnutý rozsudok zaoberá len podmienkou „špecifického problému“, pričom neboli vôbec preskúmané ostatné podmienky stanovené v článku 95 ods. 5 ES. Napriek podrobnej argumentácii odvolateľky, ktorá sa opiera o presné číselné údaje, Súd prvého stupňa otázku „špecifického problému“ nepreskúmal tak dôkladne, ako to vyžadoval jej význam pre vyriešenie sporu. Odvolateľka tvrdí, že Súd prvého stupňa opomenul skutočnosť, že špecifický problém vedie k neuplatniteľnosti konvenčných opatrení o súžití z dôvodu štruktúry poľnohospodárstva v Hornom Rakúsku rozdobeného do početných drobných podnikov a obsahujúceho neobvykle vysoké percento ekologických podnikov. Tým, že Súd prvého stupňa nedostatočne preskúmal tvrdenia uvedené v tomto bode, podľa odvolateľky porušil svoju povinnosť odôvodnenia, čo zakladá procesnú vadu.

Komisia vydala svoje rozhodnutie bez toho, že by dala Land Oberösterreich a Rakúskej republike možnosť predložiť ich pripomienky k jedinému dôkaznému prostriedku konania, a to k vyhláseniu Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín. V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa určil, že úvahy, na základe ktorých Súdny dvor odmietol uplatniteľnosť zásady kontradiktórnosti konania na postup upravený článkom 95 ods. 4 ES, sa obdobne použijú na postup upravený článkom 95 ods. 5 ES. Odvolateľka s týmto právnym názorom nesúhlasí. Domnieva sa, že nemožno nezohľadniť skutočnosť, že judikatura Súdneho dvora citovaná v napadnutom rozsudku sa zakladala ešte na bývalom článku 100 A Zmluvy ES, ktorý nerozlišoval medzi zachovaním existujúcich vnútroštátnych ustanovení a prijatím nových vnútroštátnych ustanovení. Land Oberösterreich sa ďalej domnieva, že právo byť vypočutý je základnou zásadou konania, ktorej uplatnenie by sa nemalo zbytočne obmedziť, a to ani z dôvodov hospodárnosti konania. To zakladá dostatočný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia Komisie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 296, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 230, s. 34.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Tribunal de première instance de Bruxelles zo 7. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R a Jean Totolidis proti Ioannis Doulamis

(Vec C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Jazyk konania: francúzština)

Tribunal de première instance de Bruxelles podal rozhodnutím zo 7. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U.P.R a Jean Totolidis proti Ioannis Doulamis a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 14. decembra 2005.

Tribunal de première instance de Bruxelles žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa článok 81 spolu s článkom 3 ods. 1 písm. g) a článkom 10 ods. 2 ES vykladať v tom zmysle, že je s ním v rozpore, aby vnútroštátny zákon, v predjednanom prípade zákon o reklame v oblasti zubnej starostlivosti, zakázal (každému a) poskytovateľom zubnej starostlivosti v rámci slobodného povolania alebo zubárskej ordinácie, aby priamo alebo nepriamo použili akúkoľvek reklamu v oblasti zubnej starostlivosti?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 18. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects

(Vec C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Paris podal rozsudkom z 18. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 16. decembra 2005.

Cour d'appel de Paris žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je príloha 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993 ⁽¹⁾ neplatná z dôvodu rozporu s článkom 24 nariadenia Rady č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva ⁽²⁾, v dôsledku ktorého sa za krajinu pôvodu televízneho prijímača vyrobeného v POĽSKU považuje KÓREA za okolností uvedených v konaní?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/12, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mím. vyd. 02/0006, s. 3).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 302, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 18. novembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects

(Vec C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Paris podal rozsudkom z 18. novembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 16. decembra 2005.

Cour d'appel de Paris žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je príloha 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993 ⁽¹⁾ neplatná z dôvodu rozporu s článkom 24 nariadenia Rady č. 2913/92 z 12. októbra, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva ⁽²⁾, v dôsledku ktorého sa za krajinu pôvodu televízneho prijímača vyrobeného v TURECKU považuje ČÍNA za okolností uvedených v konaní?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/12, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mím. vyd. 02/0006, s. 3).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 302, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307.

Žaloba podaná 19. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu

(Vec C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Pardo Quintillán a F. Simonetti, splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 19. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovejvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. rozhodol, že Luxemburské veľkovejvodstvo tým, že nie je schopné zabezpečiť, aby minimálne percento zníženia celkovej záťaže vstupujúcej do všetkých čističiek odpadových vôd bolo aspoň 75 % pre celkový obsah fosforu a aspoň 75 % pre celkový obsah dusíka, si nesplnilo svoje povinnosti z dôvodu nesprávnej aplikácie článku 5 ods. 4 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd ⁽¹⁾,
2. zaviazal Luxemburské veľkovejvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Luxembursko v roku 1999 oznámilo, že sa namiesto použitia prísnejšieho režimu na všetky čističky odpadových vôd na svojom území rozhodlo oprieť o článok 5 ods. 4, ktorý prístupuje k celkovému posúdeniu úrovne zníženia dusíka a fosforu pre všetky luxemburské aglomerácie.

Podľa posledných informácií týkajúcich sa percenta celkového zníženia záťaže vstupujúcej do všetkých čističiek odpadových vôd v Luxemburgu však podmienky aplikácie článku 5 ods. 4 neboli splnené.

Komisia môže teda len konštatovať, že luxemburské orgány nepreukázali, že minimálne percento zníženia celkovej záťaže dusíka a fosforu je aspoň 75 % pre každý z týchto dvoch prvkov; v dôsledku čoho nie sú splnené podmienky aplikácie článku 5 ods. 4.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, s. 40.

Žaloba podaná 23. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu**(Vec C-459/05)**

(2006/C 48/34)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Stovlbaek a D. Maidani, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 23. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/19/ES zo 14. mája 2001, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o všeobecnom systéme uznávania odborných kvalifikácií a smernice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS, týkajúce sa povolání zdravotná sestra zodpovedná za všeobecnú starostlivosť, zubný lekár, veterinárny lekár, pôrodná asistentka, architekt, farmaceut a lekár⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,
2. zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 16 ods. 1 smernice 2001/19 stanovuje, že členské štáty prijímajú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré sú potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. januára 2003 a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Komisia musí konštatovať, že Belgické kráľovstvo doteraz neprijalo potrebné opatrenia alebo v každom prípade o nich neinformovalo Komisiu.

(¹) Ú. v. ES L 206, s. 1; Mim. vyd. 05/04, s. 138.

Žaloba podaná 23. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Dánskemu kráľovstvu**(Vec C-461/05)**

(2006/C 48/35)

(Jazyk konania: dánčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Wilms a H. C. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia, podala 23. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Dánskemu kráľovstvu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Dánske kráľovstvo si tým, že odmietlo vypočítať a zaplatiť vlastné zdroje v rámci oslobodenia dovozu vojenského materiálu od cla, ako aj tým, že nezaplatilo úroky z omeškania z vlastných zdrojov, ktoré nedalo k dispozícii Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú do 31. mája 2000 z ustanovení článkov 2, 9, 10 a 11 nariadenia č. 1552/89 a po tomto dátume z obdobných ustanovení nariadenia č. 1150/2000;
2. zaviazal Dánske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia zastáva názor, že Dánsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2, 9, 10 a 11 nariadenia (EHS, Euratom) č. 1552/89 do 31. mája 2000 vrátane a z článkov 2, 9, 10 a 11 nariadenia (EHS, Euratom) č. 1150/2000 od 1. júna 2000 do 31. decembra 2002 z dôvodu, že neuhradilo vlastné príjmy v súvislosti s dovozom vojenského materiálu.

Porušenie zmluvy pokračovalo až do nadobudnutia účinnosti nariadenia (ES) č. 150/2003, teda do 1. januára 2003. Na základe tohto nariadenia je možné od tohto dátumu odpustenie cla na určité zbrane a vojenské zariadenia.

Podľa Komisie prináleží členskému štátu, ktorý porušil ustanovenia Spoločného colného sadzovníka, čo zahŕňa stratu na úrovni vlastných príjmov, aby uhradil sumu zodpovedajúcu strate Spoločenstva. K tejto sume sa podľa okolností musia pridať aj úroky z omeškania na základe článku 11 nariadenia (EHS, Euratom) č. 1552/89 a nariadenia (EHS, Euratom) č. 1150/2000.

V súlade s článkami 2, 9, 10 a 11 nariadenia (EHS, Euratom) č. 1552/89 a nariadenia (EHS, Euratom) č. 1150/2000 mali dánske orgány vypočítať a zaevidovať sumy týkajúce sa predmetného dovozu v lehote stanovenej v článku 217 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva a dať ich k dispozícii Komisii.

Komisia konštatuje, že Dánsko napriek výzve nevykonalo výpočet potrebný na stanovenie sumy, ktorá nebola zaplatená vo vzťahu k vlastným zdrojom Spoločenstva v nadväznosti na predmetné porušenie zmluvy počnúc účtovným obdobím 1998.

Komisia tiež konštatuje, že sumy zodpovedajúce predmetnému colnému dlhu jej do 31. marca 2002 neboli dané k dispozícii.

Komisia preto usudzuje, že Dánsko si tým, že neurčilo vlastné zdroje súvisiace s dovozom vojenského materiálu a tým, že ich nedalo k dispozícii Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2, 9, 10 a 11 nariadenia (EHS, Euratom) č. 1552/89 a nariadenia (EHS, Euratom) č. 1150/2000.

Žaloba podaná 22. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu

(Vec C-463/05)

(2006/C 48/36)

(Jazyk konania: holandčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Dominique Maidani a Wouter Wils, splnomocnení zástupcovia, podala 22. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Holandskému kráľovstvu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Holandské kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na vykonanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES⁽¹⁾ zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách alebo prinajmenšom tým, že neoznámilo Komisii prijaté opatrenia, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;
2. zaviazal Holandsko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 11 smernice 2002/47/ES stanovuje, že členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 27. decembra 2003 a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Komisia musí konštatovať, že Holandské kráľovstvo stále neprijalo tieto opatrenia alebo, prinajmenšom, že ich neoznámilo Komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 168, s. 43; Mim. vyd. 10/003, s. 89.

Odvolanie podané 4. januára 2006: Groupe Danone proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 25. októbra 2005 vo veci T-38/02, Groupe Danone proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-3/06 P)

(2006/C 48/37)

(Jazyk konania: francúzština)

Groupe Danone podal 4. januára 2006 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 25. októbra 2005 vo veci T-38/02, Groupe Danone proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje A. Winckler a S. Sorinas, advokáti.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- na základe článku 225 ods. 1 ES a článku 61 štatútu čiastočne zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 25. októbra 2005 vo veci T-38/02, Groupe Danone proti Komisii Európskych spoločenstiev, a to v časti, kde (i) zamietla žalobný dôvod založený na neodôvodnenom zohľadnení opakovaného porušenia ako príťažujúcej okolnosti voči odvolateľovi a v časti, kde (ii) upravuje spôsob stanovenia pokuty použitý Komisiou,
- vyhovel návrhom predneseným Groupe Danone na prvom stupni ohľadne žalobného dôvodu založeného na neodôvodnenom zohľadnení opakovaného porušenia ako príťažujúcej okolnosti a následne na základe článku 229 ES a článku 17 nariadenia č. 17⁽¹⁾ znížil pokutu uloženú Komisiou,
- na základe článku 229 ES a článku 17 nariadenia č. 17 znížil výšku pokuty pomerne ku poklesu zníženia pokuty z dôvodu poľahčujúcich okolností uznaných Súdom prvého stupňa,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Na podporu tohto odvolania uvádza odvolateľ päť dôvodov odvolania smerujúcich k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozsudku. Tieto dôvody vyplývajú na jednej strane z nesprávneho posúdenia pojmu „opakované porušenie“ Súdom prvého stupňa a na druhej strane zo zjavnej protiprávnosti úpravy spôsobu stanovenia pokuty, ktorá spôsobila pokles priznaného zníženia pokuty na základe poľahčujúcich okolností a teda viedla k zvýšeniu pokuty vzhľadom k výške pokuty, ktorá by bola stanovená, ak by Súd prvého stupňa bol obmedzil jej zvýšenie pre priťažujúce okolnosti z 50 % na 40 % bez toho, aby upravil spôsob stanovenia pokuty používaný Komisiou.

Na podporu svojich tvrdení ohľadne nesprávneho posúdenia pojmu opakovaného porušenia uvádza tri rôzne dôvody odvolania.

— Prvým dôvodom je podľa odvolateľa skutočnosť, že Súd prvého stupňa poprel zásadu *nullum crimen, nulla poena sine lege* a jej dôsledok, zásadu zákazu retroaktivity prísnejších trestno-právnych predpisov tým, že potvrdil zvýšenie pokuty odvolateľa z dôvodu priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v opakovanom porušení napriek neexistencii jasného a dostatočne predvídateľného právneho základu.

— Druhým dôvodom je podľa odvolateľa skutočnosť, že Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval zásadu právnej istoty tým, že v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora odmietol obmedziť aplikáciu opakovaného porušenia v čase.

— Tretím dôvodom je podľa odvolateľa skutočnosť, že odôvodnenie rozsudku je rozporuplné vzhľadom na neuvedenie odôvodnenia, ktoré by sa týkalo posúdenia vzťahu medzi opakovaným porušením a potrebou zabezpečiť, aby pokuty mali dostatočne odstrašujúci účinok.

Odvolateľ ďalej uvádza dva ďalšie dôvody na podporu svojich tvrdení, a to ohľadne zjavne protiprávneho charakteru zvýšenia pokuty, o ktorom rozhodol Súd prvého stupňa po úprave zohľadnenia opravného koeficientu pre poľahčujúce okolnosti. Hlavný dôvod odvolania sa vzťahuje na prekročenie právomoci, nedostatku právomoci a porušenie článkov 229 a 230 ES, ktorých sa dopustil Súd prvého stupňa. Tento dôvod sa delí na dve časti:

— Prvá časť vyplýva zo skutočnosti, že Súd prvého stupňa tým, že upravil rozhodnutie Komisie ohľadom spôsobu stanovenia ponuky, nerešpektoval hranice svojej právomoci v zmysle článkov 229 a 230 ES.

— V druhej časti odvolateľ vytýka Súdu prvého stupňa, že rozhodol nad rámec *petitu* žaloby, keď upravil započítanie percenta zníženia pre poľahčujúce okolnosti a dôsledkom toho zvýšil pokutu uloženú odvolateľovi.

Na upresnenie uvádza odvolateľ druhý dôvod odvolania vyplývajúci z porušenia práva na obhajobu a zo zásady zákazu retroaktivity trestov. Tým, že neposkytol svoj zámer upraviť spôsob stanovenia pokuty a zvýšiť pokutu do kontradiktórnej diskusie, Súd prvého stupňa v podstate porušil základnú zásadu práva Spoločenstva s konkrétnym dopadom na možnosť odvolateľa brániť sa. Súd prvého stupňa tiež retroaktívne použil judikatúru z roku 2003 na rozhodnutie „Bière belge“ z roku 2001 objasňujúc spôsob zohľadnenia koeficientu pre poľahčujúce okolnosti v spôsobe stanovenia pokuty.

(¹) Nariadenie č. 17: Prvé nariadenia implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES 13 z 21.2.1962, s. 204; Mim. vyd., 08/001, s. 3).

Odvolanie podané 4. januára 2006: J. Ouariachi proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 26. októbra 2005 vo veci T-124/04, J. Ouariachi proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-4/06 P)

(2006/C 48/38)

(Jazyk konania: francúzština)

J. Ouariachi podal 4. januára 2006 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 26. októbra 2005 vo veci T-124/04, J. Ouariachi proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje L. Dupong, advokát.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a následne:

— nariadil všetky procesné prostriedky, ktoré umožnia preukázať existenciu falzifikátu, ktorý Louis Charles vyhotovil, jeho celkový postoj v rámci únosu detí odvolateľa a spojitost medzi falzifikátom a udelením víz pre deti odvolateľa sudánskymi úradmi, aby bol možný ich únos, okrem iného,

— nariadil, aby sa Luis Charles osobne dostavil pred Súdny dvor,

- požiadal o informácie Delegáciu EÚ v Chartúme,
- požiadal o predloženie spisu, ktorý podala pani Ronda na sudánskom konzuláte v Rabate, aby získala víza pre seba a svoje deti,
- nariadil akékoľvek iné opatrenia, ktoré sú užitočné na preukázanie pravdy,
- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zaviazal žalovanú, aby odvolateľovi uhradila paušálnu sumu v celkovej výške 100 000 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Odvolateľ, ktorý je španielskym a marockým štátnym príslušníkom, žiada náhradu škody (ohodnotenú na 100 000 eur), ktorú mu spôsobil L. Charles, bývalý odborník Delegácie EÚ v Chartúme (Sudán) v dôsledku protiprávneho konania, ku ktorému došlo v súvislosti s výkonom jeho služobných povinností a najmä falšovaním písomností: falošného oficiálneho pozvania Delegácie EÚ v Chartúme, ktoré umožnilo vystavenie víza pre bývalú manželku a deti odvolateľa sudánskym konzulátom v Rabate (Maroko), na základe ktorého sa mohol uskutočniť medzinárodný únos detí odvolateľa.

Odvolateľ si myslí, že Súd prvého stupňa jeho žalobu o náhradu škody vyhlásil neprávom za neprípustnú, bez toho, že by nariadil predbežné procesné opatrenia a bez objasnenia:

- protiprávnej povahy konaní M. Charlesa,
- priamej súvislosti medzi týmito protiprávnymi konaniami a faktom, že sudánske úrady boli uvedené do omylu a vydali vízum pre deti bez súhlasu ich vlastného otca (odvolateľa).

Žaloba podaná 11. januára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-13/06)

(2006/C 48/39)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Dimitris Triantafillou, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 11. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyhlásil, že Helénska republika si tým, že uplatnila DPH na služby, ktoré spočívajú v poskytovaní havarijnej služby, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 B písm. a) šiestej smernice; (!)
2. zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že hoci grécky orgán ELPA (Elliniki Leskhi Aftokinítou kai Periigíseon; grécky automobilový a cestovný klub), ktorý poskytuje pomoc na cestách, nie je predmetom smerníc o poistení, vykonáva poistnú činnosť pre účely článku 13 B písm. a) šiestej smernice o DPH.

Komisia sa opiera o iné jazykové verzie a tiež o:

- zásadu neutrality DPH, podľa ktorej sa rovnaké činnosti majú rovnako zdaňovať bez ohľadu na osobu, ktorá ich vykonáva,
- skutočnosť, že pojem „poistenie“ je v judikatúre (vec CPP C-349/96) stanovený tak, že pokrýva havarijné služby,
- nezávislosť daňových ustanovení od iných ustanovení práva Spoločenstva (smernice o poistení),
- skutočnosť, že pomoc na cestách poisťovateľmi je predmetom smernice o poistení 73/239 (v znení smernice 84/641).

(!) Ú. v. ES L 145, 13.3.1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – FIAMM a FIAMM Technologies/Rada a Komisia(Vec T-69/00) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)

(2006/C 48/40)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA (FIAMM) (Montecchio Maggiore, Taliansko) a Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies, Inc. (FIAMM Technologies) (East Haven, Delaware, Spojené štáty americké) (v zastúpení: I. Van Bael, A. Cevese a F. Di Gianni, advokáti)

Žalované: Rada Európskej únie (v zastúpení: G. Maganza, J. Huber, F. Ruggeri Laderchi a S. Marquardt, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne P. Kuijper, L. Gussetti, V. Di Bucci, C. Brown a E. Righini, neskôr P. Kuijper, L. Gussetti, V. Di Bucci a E. Righini, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalované: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne R. Silva de Lapuerta, neskôr E. Braquehais Conesa, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vyplynula z colnej prirážky uvalenej Spojenými štátmi americkými na dovoz stacionárnych akumulátorov žalobcov so súhlasom orgánu pre urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v dôsledku konštatovania nezlučiteľnosti režimu pre dovoz banánov Spoločenstva s dohodami a deklaráciami pripojenými k Dohode o založení WTO

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobcovia sú povinní nahradiť okrem svojich vlastných trov konania aj trovy konania Rady a Komisie.

3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 135, 13.5.2000.**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Laboratoire du Bain/Rada a Komisia**(Vec T-151/00) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)

(2006/C 48/41)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Le Laboratoire du Bain (Nontron, Francúzsko) (v zastúpení: C. Lazarus, F. Prunet a L. Van den Hende, advokáti)

Žalované: Rada Európskej únie (v zastúpení: J. Huber, F. Ruggeri Laderchi, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne L. Gussetti, V. di Bucci, C. Brown, E. Righini a M. De Pauw, neskôr P. Kuijper, L. Gussetti, V. Di Bucci, C. Brown a E. Righini, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalované: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne R. Silva de Lapuerta neskôr E. Braquehais Conesa, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vyplynula z colnej prirážky uvalenej Spojenými štátmi americkými na dovoz penivých výrobkov do kúpeľa od žalobcu so súhlasom orgánu pre urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v dôsledku konštatovania nezlučiteľnosti režimu pre dovoz banánov Spoločenstva s dohodami a deklaráciami pripojenými k Dohode o založení WTO

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca je povinný nahradiť okrem svojich vlastných trov konania aj trov konania Rady a Komisie.
3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trov konania.

(¹) Ú. v. ES C 247, 26.8.2000.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Reynolds/Parlament

(Vec T-237/00) (¹)

(„Úradníci — Dočasné preloženie v služobnom záujme — Článok 38 služobného poriadku — Politická skupina — Predčasné ukončenie dočasného preloženia — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia — Legitímna dôvera — Povinnosť riadnej starostlivosti — Zneužitie právomoci — Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody — Čiastočné zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa — Zásada ne bis in idem“)

(2006/C 48/42)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Patrick Reynolds (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: P. Legros a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: H. Von Herten a D. Moore, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Parlamentu z 18. júla 2000 o ukončení dočasného preloženia žalobcu v služobnom záujme do politickej skupiny „Európa demokracií a rozmanitosti“ (EDD) a o znovuzaradení žalobcu do generálneho riaditeľstva pre informácie a styk s verejnosťou, a návrh na náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku vydania tohto rozhodnutia, ako aj konania tejto politickej skupiny a niektorých jej členov

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie generálneho tajomníka Parlamentu z 18. júla 2000 o ukončení dočasného preloženia žalobcu v služobnom záujme do politickej skupiny EDD a o znovuzaradení žalobcu do generálneho riaditeľstva Parlamentu pre informácie a styk s verejnosťou sa ruší v rozsahu, v ktorom platilo od 15. júla 2000 do 24. júla 2000.
2. Parlament je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške rozdielu medzi odmenou, ktorú mal žalobca dostať ako úradník zaradený

do triedy A 2, stupňa 1 a odmenou, ktorú dostal v dôsledku jeho znovuzaradenia do triedy LA 5, stupeň 3 za obdobie od 15. do 24. júla 2000, zvýšenú o úroky z omeškania odo dňa splatnosti položiek tvoriacich túto sumu až do okamihu skutočného uhradenia. Úroková sadzba, ktorá sa uplatní, sa vypočíta na základe sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné činnosti opätovného financovania platnej v rozhodnom období, zvýšenej o 2 body.

3. Žaloba o náhradu škody je neprípustná v rozsahu, v ktorom sa týka náhrady škody spôsobenej konaním skupiny EDD a niektorých jej členov, ktoré nemá charakter rozhodnutia.
4. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
5. Každý účastník konania znáša vlastné trov konania v súvislosti so všetkými postupmi uvedenými v bode 213 tohto rozsudku.

(¹) Ú. v. ES C 302, 21.10.2000.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Groupe Fremaux a Palais Royal/Rada a Komisia

(Vec T-301/00) (¹)

(„Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)

(2006/C 48/43)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Groupe Fremaux (Paríž, Francúzsko) a Palais Royal Inc. (Charlottesville, Virginia, Spojené štáty americké), (v zastúpení: C. Lazarus, F. Prunet a L. Van den Hende, advokáti)

Žalovaný: Rada Európskej únie (v zastúpení: J. Huber, F. Ruggeri Laderchi a S. Marquardt, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne E. Righini, L. Gussetti a M. De Pauw, neskôr P. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown a E. Righini, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovaného: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne R. Silva de Lapuerta neskôr E. Braquehais Conesa, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vyplynula z colnej prirážky uvalenej Spojenými štátmi americkými na dovoz bavlnenej posteľnej bielizne od žalobcov so súhlasom orgánu pre urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v dôsledku konštatovania nezlučiteľnosti režimu pre dovoz banánov Spoločenstva s dohodami a deklaráciami pripojenými k Dohode o založení WTO

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobcovia sú povinní nahradiť okrem svojich vlastných trov konania aj trov konania Rady a Komisie.
3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trov konania.

(¹) Ú. v. ES C 355, 9.12.2000.

**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 –
CD Cartondruck/Rada a Komisia**

(Vec T-320/00) (¹)

(„Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)

(2006/C 48/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: CD Cartondruck AG (Obersulm, Nemecko), (v zastúpení: pôvodne H.-J. Niemeyer a W. Berg, neskôr W. Berg, advokáti)

Žalovaní: Rada Európskej únie (v zastúpení: J. Huber a S. Marquardt, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne B. Jansen a S. Fries, neskôr P. Kuijper a S. Fries, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vyplynula z colnej prirážky uvalenej Spojenými štátmi americkými na dovoz skladacích škatúl z kartónu s tlačou žalobcu so súhlasom orgánu pre urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v dôsledku konštatovania nezlučiteľnosti režimu pre dovoz banánov Spoločenstva s dohodami a deklaráciami pripojenými k Dohode o založení WTO

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca je povinný nahradiť okrem svojich vlastných trov konania aj trov konania Rady a Komisie.

(¹) Ú. v. ES C 355, 9.12.2000.

**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 –
Beamglow/Parlament a i.**

(Vec T-383/00) (¹)

(„Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prirážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)

(2006/C 48/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Beamglow Ltd (St Ives, Cambs, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: D. Waelbroeck, advokát)

Žalovaní: Európsky parlament, (v zastúpení: R. Passos a K. Bradley), Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Marquardt a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: P. Kuijper, C. Brown a E. Righini, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovaných: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne R. Silva de Lapuerta, neskôr E. Braquehais Conesa, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vyplynula z colnej prírážky uvalenej Spojenými štátmi americkými na dovoz skladacích škatúl z ozdobného kartónu s tlačou žalobcu so súhlasom orgánu pre urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v dôsledku konštatovania nezlučiteľnosti režimu pre dovoz banánov Spoločenstva s dohodami a deklaráciami pripojenými k Dohode o založení WTO

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa odmieta ako neprípustná v rozsahu, v akom smeruje proti Parlamentu.
2. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta ako nedôvodná.
3. Žalobca je okrem svojich vlastných trov konania povinný nahradiť aj troy konania Parlamentu, Rady a Komisie.
4. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné troy konania.

(¹) Ú. v. ES C 61, 24.2.2001.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2005 – Infront WM/Komisía

(Vec T-33/01) (¹)

(„Televízne vysielanie — Smernica 89/552/EHS — Smernica 97/36/ES — Článok 3a — Udalosti veľkého významu pre spoločnosť — Prípustnosť — Porušenie podstatných formálnych náležitostí“)

(2006/C 48/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Infront WM AG, pôvodne KirchMedia WM AG (Zug, Švajčiarsko) (v zastúpení: pôvodne C. Lenz, A. Bardong, advokáti, a E. Batchelor, solicitor, neskôr C. Lenz, E. Batchelor, R. Denton, solicitors, F. Carlin, barrister, a M. Clough, QC)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: K. Banks a M. Huttunen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Flynn, QC)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Francúzska republika, (v zastúpení: G. de Bergues, splnomocnený zástupca), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, (v zastúpení: pôvodne J. Collins, neskôr R. Caudwell, následne M. Berthell, splnomocnení zástupcovia, posledný za právnej pomoci K. Parker, QC), Európsky parlament, (v zastúpení: C. Pennera a M. Moore, splnomocnení zástupcovia) a Rada Európskej únie, (v zastúpení: A. Lopes Sabino a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie prijatého podľa článku 3a smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mím. vyd. 06/001, s. 224) zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mím. vyd. 06/002, s. 321)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie obsiahnuté v liste Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z 28. júla 2000 sa zrušuje.
2. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.
3. Francúzska republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Parlament znášajú troy konanie žalobkyne, ktoré jej vznikli ich vstupom do konania.
4. Komisia znáša vlastné troy konania a troy konania žalobkyne s výnimkou trov konania uvedených v bode 3 vyššie.
5. Vedľajší účastníci znášajú vlastné troy konania.

(¹) Ú. v. ES C 134, 5.5.2001.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Fedon & Figli a i./Rada a Komisia

(Vec T-135/01) (¹)

(„Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Nezlučiteľnosť režimu Spoločenstva pre dovoz banánov s pravidlami Svetovej obchodnej organizácie (WTO) — Zavedenie odvetných opatrení vo forme colnej prírážky uvalenej na dovozy zo Spoločenstva Spojenými štátmi americkými na základe povolenia WTO — Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO — Právne účinky — Zodpovednosť Spoločenstva v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií — Príčinná súvislosť — Neobvyklá a osobitá škoda“)

(2006/C 48/47)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: Giorgio Fedon & Figli SpA. (Vallesella di Cadore, Taliansko), Fedon Srl (Pieve d'Alpago, Taliansko) a Fedon America, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené štáty), (v zastúpení: I. Van Bael, A. Cevese a F. Di Gianni, advokáti)

Žalované: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Marquardt a F. Ruggeri Laderchi, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne P. Kuijper, E. Righini, V. Di Bucci a B. Jansen, neskôr P. Kuijper, E. Righini a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vyplynula z colnej prírážky uvalenej Spojenými štátmi americkými na dovoz puzdier na okuliare od žalobcov so súhlasom orgánu pre urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO), v dôsledku konštatovania nezlučiteľnosti režimu pre dovoz banánov Spoločenstva s dohodami a deklaráciami pripojenými k Dohode o založení WTO

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Žalobcovia sú povinní nahradiť okrem svojich vlastných trov konania aj trov konania Rady a Komisie.*

(¹) Ú. v. ES C 275, 29.9.2001.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Honeywell/Komisía

(Vec T-209/01) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Hospodárska súťaž — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Irelevantnosť čiastočnej kritiky rozhodnutia — Letecké trhy — Žaloba, ktorá nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia“)

(2006/C 48/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Honeywell International Inc. (Morristown, New Jersey, Spojené štáty americké) (v zastúpení: K. Lasok, QC, a F. Depoortere, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: R. Lyal, P. Hellström a F. Siredey-Garnier, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Rolls-Royce plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: A. Renshaw, solicitor) a Rockwell Collins, Inc. (Cedar Rapids, Iowa, Spojené

štáty americké) (v zastúpení: T. Soames, J. Davies, A. Ryan, solicitors, a P. Camesasca, advokát)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/134/ES z 3. júla 2001, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a dohodou EHP (prípád COMP/M.2220 – General Electric/Honeywell) (Ú. v. EÚ L 48, 2004, s. 1)

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Žalobca znáša vlastné trov konania a je povinný nahradiť trov Komisie a vedľajších účastníkov konania.*

(¹) Ú. v. ES C 331, 24.11.2001.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – General Electric/Komisía

(Vec T-210/01) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Hospodárska súťaž — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Letecké trhy — Nadobudnutie spoločnosti Honeywell spoločnosťou General Electric — Vertikálna integrácia — Skupinový predaj — Účinky vylúčenia konkurencie — Horizontálne prekryvia — Právo na obhajobu“)

(2006/C 48/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: General Electric Company (Fairfield, Connecticut, Spojené štáty) (v zastúpení: N. Green, C. Booth, QC, J. Simor, K. Bacon, barristers, S. Baxter, solicitor, L. Vogel a J. Vogel, advokáti, ako aj, pôvodne M. Van Kerckhove, advokát, neskôr J. O'Leary, solicitor)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: R. Lyal, P. Hellström a F. Siredey-Garnier, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Rolls-Royce plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: A. Renshaw, solicitor) a Rockwell Collins, Inc. (Cedar Rapids, Iowa, Spojené štáty) (v zastúpení: T. Soames, J. Davies a A. Ryan, solicitors, a P. D. Camesasca, advokát)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/134/ES z 3. júla 2001, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a dohodou EHP (prípád COMP/M.2220 – General Electric/Honeywell) (Ú. v. EÚ L 48, 2004, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy Komisie a vedľajších účastníkov konania.

(¹) Ú. v. ES C 331, 24.11.2001.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Greencore Group/Komisija

(Vec T-135/02) (¹)

(„Vykonanie rozsudku Súdu prvého stupňa — Zníženie pokuty uloženej žalobkyni — Zadržanie, neskôr odmietnutie Komisiou úhrady úrokov k vrátenej sume — Žaloba o neplatnosť — Zásada právnej istoty“)

(2006/C 48/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Greencore Group plc (Dublin, Írsko) (v zastúpení: A. Böhlke, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne K. Wiedner, neskôr P. Oliver a A. Nijenhuis a nakoniec A. Nijenhuis a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia z 11. februára 2002, ktorým Komisia odmietla vyhovieť žiadosti žalobkyne o uhradenie úrokov z omeškania jej dcérskej spoločnosti Irish Sugar plc, z hlavnej sumy vrátenej tejto spoločnosti vykonaním rozsudku Súdu prvého stupňa

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie z 11. februára 2002, ktorým Komisia odmietla vyhovieť žiadosti žalobkyne o uhradenie úrokov z omeškania jej dcérskej spoločnosti Irish Sugar plc, z hlavnej sumy vrátenej tejto spoločnosti vykonaním rozsudku Súdu prvého stupňa, sa zrušuje.

2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania, a to vrátane trov odvolacieho konania pred Súdnym dvorom.

(¹) Ú. v. ES C 169, 13.7.2002.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2005 – Cwik/Komisija

(Spojené veci T-155/03, T-157/03 a T-331/03) (¹)

(„Úradníci — Hodnotenie — Hodnotenú obdobie 1995/1997, 1997/1999 a 1999/2001 — Žaloba na neplatnosť — Súčasné vystavenie po sebe nasledujúcich hodnotení — Nezrovnalosti v konaní — Omeškanie — Osobný spis — Zjavne nesprávne posúdenie — Zneužitie právomoci — Nesúvislé odôvodnenie — Náhrada vzniknutej škody — Majetková ujma — Nemajetková ujma“)

(2006/C 48/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Michael Cwik (Tervuren, Belgicko) (v zastúpení: N. Lhoest a E. de Schietere de Lophem, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Currall a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrhy na zrušenie rozhodnutí Komisie o konečnom vystavení hodnotení žalobcu za obdobie od 1. júla 1995 do 30. júna 1997, od 1. júla 1997 do 30. júna 1999 a od 1. júla 1999 do 30. júna 2001, a pokiaľ to bude potrebné, rozhodnutí Komisie, ktorými boli zamietnuté sťažnosti žalobcu proti týmto hodnoteniam, ako aj návrhy na náhradu údajnej majetkovej a nemajetkovej ujmy

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutia Komisie o konečnom vystavení hodnotení žalobcu za obdobie 1995/1997, 1997/1999, ako aj rozhodnutia Komisie, ktorými boli zamietnuté sťažnosti žalobcu proti týmto hodnoteniam, sa zrušujú.
2. Komisia je povinná žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 2 000 eur z titulu náhrady škody.

3. V zostávajúcej časti sa žaloby zamietajú.
4. Vo veciach T-155/03 a T-157/03 je Komisia povinná nahradiť trovy konania.
5. Vo veci T-331/03 Komisia znáša vlastné trovy konania ako aj polovicu trov konania žalobcu.

(¹) Ú. v. EÚ C 171, 19.7.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Castellblanch/ÚHVT

(Vec T-29/04) (¹)

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva obsahujúcej slovný prvok ‚CRISTAL CASTELLBLANCH‘ — Skoršia národná slovná ochranná známka CRISTAL — Skutočné používanie skoršej ochrannej známky — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 15 ods. 2 písm. a) a článok 43 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2006/C 48/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Castellblanch, SA (Sant Sadurni d'Anoia, Španielsko) (v zastúpení: F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse a D. Moreau, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: I. de Medrano Caballero, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Champagne Louis Roederer SA, (Remeš, Francúzsko) (v zastúpení: P. Cousin, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 17. novembra 2003 (vec R 37/2000-2), týkajúcej sa námietkového konania medzi Castellblanch, SA a Champagne Louis Roederer SA

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. decembra 2005 – Gorostiaga Atxalandabaso/Parlament

(Vec T-146/04) (¹)

(„Pravidlá o náhrade výdavkov a úhrade príspevkov pre poslancov Európskeho parlamentu — Kontrola použitia príspevkov — Potvrdenia o výdavkoch — Vymáhanie pohľadávok započítaním“)

(2006/C 48/53)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (Saint-Pierre-D'Irube, Francúzsko) (v zastúpení: D. Rouget, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: H. Krüick, C. Kararmarcos a D. Moore, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovaného: Španielske kráľovstvo (v zastúpení svojho splnomocneného zástupcu)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Európskeho parlamentu z 24. februára 2004 o vymáhaní peňažných súm poskytnutých žalobcovi na parlamentné výdavky a príspevky

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu z 24. februára 2004 o vymáhaní peňažných súm poskytnutých žalobcovi na parlamentné výdavky a príspevky sa ruší v časti, v ktorej ustanovuje, že vymáhanie pohľadávok voči žalobcovi sa vykoná započítaním.

2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta.
3. Žalobca, Parlament a Španielske kráľovstvo znášajú vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2005 – Bauwens/Komisia

(Vec T-154/04) (¹)

(„Úradníci — Hodnotenie služobného postupu — Hodnotené obdobie rokov 2001/2002 — Článok 7 všeobecných vykonávacích ustanovení — Lehota na podanie žiadosti o preskúmanie hodnotiacim výborom s paritným zastúpením — Odklad“)

(2006/C 48/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Daniel Bauwens (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komisia (v zastúpení: C. Berardis-Kayser a H. Tserepa-Lacombe, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia overovateľa z 15. júla 2003, že sa nebude žiadať o preskúmanie hodnotiacim výborom s paritným zastúpením v rámci postupu smerujúceho k vyhotoveniu správy o hodnotení služobného postupu žalobcu podľa článku 7 všeobecných vykonávacích ustanovení článku 43 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločností

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie overovateľa z 15. júla 2003, že sa nebude žiadať o preskúmanie hodnotiacim výborom s paritným zastúpením, sa zrušuje.
2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Arysta Lifescience/ÚHVT

(Vec T-169/04) (¹)

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva CARPOVI-RUSINE — Skoršia národná slovná ochranná známka CARPO — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2006/C 48/55)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Arysta Lifescience SAS, pôvodne Calliope SAS (Noguères, Francúzsko) (v zastúpení: S. Legrand, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: S. Pétrequin, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: BASF AG (Ludwigshafen am Rhein, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba smerujúca proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. marca 2004 (vec R 289/2003-1) o námietkovom konaní medzi Calliope SAS a BASF AG

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalovaný je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Merladet/Komisia(Vec T-198/04) ⁽¹⁾**(„Úradníci — Správa o vývoji služobného postupu — Hodnotiace obdobie 2001/2002 — Dodržanie pravidiel postupu hodnotenia — Žaloba o neplatnosť“)**

(2006/C 48/56)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania*Žalobca:* José Félix Merladet (Overijse, Belgicko) (v zastúpení: N. Lhoëst a E. de Schietere de Lophem, advokáti)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Currall a H. Kraemer, splnomocnení zástupcovia)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie rozhodnutia, ktorým sa prijala správa o vývoji služobného postupu žalobcu za hodnotiace obdobie 2001/2002

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie, ktorým sa prijala správa o vývoji služobného postupu žalobcu za hodnotiace obdobie 2001/2002 sa ruší.
2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005 – Regione Autonoma della Sardegna/Komisia**(Vec T-200/04) ⁽¹⁾**(„Štátna pomoc — Opatrenia talianskych úradov s cieľom nahradiť škody spôsobené katarálnou horúčkou oviec (modrý jazyk) — Usmernenia týkajúce sa štátnej pomoci v sektore poľnohospodárstva“)**

(2006/C 48/57)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania*Žalobca:* Regione Autonoma della Sardegna (v zastúpení: D. Dodaro a S. Cianciullo, advokáti)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: V. Di Bucci, splnomocnený zástupca)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C (2004) 471, konečné znenie zo 16. marca 2004, týkajúceho sa režimu pomoci, ktorú Taliansko zamýšľa realizovať v prospech spracovávacích a obchodných družstiev za účelom náhrady škôd spôsobených katarálnou horúčkou oviec (modrý jazyk) (článok 5 zákona regiónu Sardínia č. 22 zo 17. novembra 2000)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 217, 28.8.2004.**Rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Rounis/Komisia**(Vec T-274/04) ⁽¹⁾**(„Úradníci — Hodnotiaca správa — Žaloba o neplatnosť — Zánik právneho záujmu — Zastavenie konania — Žaloba o náhradu škody — Oneskorené vyhotovenie správy o udelení bodov“)**

(2006/C 48/58)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania*Žalobca:* Georgios Rounis (Brusel, Belgicko), (v zastúpení: É. Boigelot, advokát)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Berscheid a M. Velardo, splnomocnení zástupcovia)**Predmet veci**

Na jednej strane návrh na zrušenie rozhodnutia odvolacieho hodnotiteľa o potvrdení hodnotiacich správ žalobcu za obdobia 1997/1999 a 1999/2001 a na strane druhej návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

1. Konanie o návrhoch na zrušenie sa zastavuje.
2. Komisia je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3 500 eur.

3. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.
4. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a dve tretiny trov konania, ktoré vznikli žalobcovi.

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2005 – RB Square Holdings Spain/ÚHVT

(Vec T-384/04) (¹)

(„Ochranná známka Spoločenstva — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚clean x‘ — Námietky majiteľa skorších vnútroštátnych slovných a obrazových ochranných známk CLEN — Zamietnutie námietok — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2006/C 48/59)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: RB Square Holdings Spain, SL (Granollers, Španielsko) (v zastúpení: K. Manhaeve, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: S. Pétrequin a A. Rassat, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: Unelko NV (Zingem, Belgicko)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 15. júna 2004 (vec R 652/2002-4) týkajúceho sa konania o námietkach medzi RB Square Holdings Spain, SL a Unelko NV

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 300, 4.12.2004.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. novembra 2005 – Pérez-Díaz/Komisia

(Vec T-41/04) (¹)

(„Úradníci — Žaloba o neplatnosť — Prekážka začatého konania — Oneskorenosť predchádzajúcej správnej sťažnosti — Žiadosť o náhradu škody úzko viazaná na návrhy na zrušenie — Zjavná neprípustnosť“)

(2006/C 48/60)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Orlando Pérez-Díaz (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M.-A. Lucas, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane, návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 21. januára 2003 o nezapísaní navrhovateľa na rezervnú listinu dočasných zamestnancov na základe výberového konania COM/R/A/01/1999 a na druhej strane žiadosť o odškodnenie za škody vyplývajúcu z toho rozhodnutia

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Alexander Just/Komisia

(Vec T-91/04) (¹)

(„Úradníci — Všeobecné výberové konanie — Testy s možnosťou výberu z viacerých odpovedí — Správnosť odpovedí na formulári, podľa ktorého sa opravuje — Žaloba, ktorá zjavne nemá právny základ“)

(2006/C 48/61)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Alexander Just (Hoeilaart, Belgicko) (v zastúpení: G. Lebitsch, advokát)

Žalovaná: Komisia európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Krämer, za právnej pomoci B. Wägenbauer, advokát)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia komisie výberového konania COM/A/2/02, ktorým bol žalobcovi v presekčnom konaní udelený nedostatočný počet bodov preto, aby mohol postúpiť do ďalšieho kola výberového konania

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta.
2. Každý účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005 – Moren Abat/Komisía

(Vec T-92/04) (¹)

(„Úradníci — Všeobecné výberové konanie — Testy s možnosťou výberu z viacerých odpovedí — Správnosť odpovedí na formulári, podľa ktorého sa opravuje — Žaloba, ktorá zjavne nemá právny základ“)

(2006/C 48/62)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Marta Cristina Moren Abat (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: G. Lebitsch, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Krämer, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia komisie výberového konania COM/A/1/02, ktorým bol žalobkyni v presekčnom konaní udelený nedostatočný počet bodov preto, aby mohla postúpiť do ďalšieho kola výberového konania

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta.
2. Každý účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 118, 30.4.2004.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. novembra 2005 – EEB a i./Komisia

(Vec T-94/04) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Námetka neprípustnosti — Smernica 2003/112/ES — Aktívna legitímácia“)

(2006/C 48/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: European Environmental Bureau (EEB) (Brusel, Belgicko), Pesticides Action Network Europe (Londýn, Spojené kráľovstvo), International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF) (Ženeva, Švajčiarsko), European Federation of Trade Unions in the Food, Agricultural and Tourism sectors and allied branches (EFFAT) (Brusel), Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Holandsko) a Svenska Naturskyddsföreningen (Štokholm, Švédsko) (v zastúpení: P. van den Biesen, G. Vandersanden a B. Arentz, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: B. Doherty, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Syngenta Ltd (Guilford, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. Simpson, solicitor a D. Abrahams, barrister)

Predmet veci

Návrh na zrušenie smernice Komisie 2003/112/ES z 1. decembra 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/414/EHS, ktorou sa začleňuje parakvát ako účinná látka (Ú. v. EÚ L 321, s. 32)

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Žalobcovia znášajú okrem vlastných trov konania aj trovy konania Komisie.
3. Vedľajší účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

**Uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. novembra 2005 –
EEB a Stichting Natuur en Milieu/Komisia**

(Spojené veci T-236/04 a T-241/04) ⁽¹⁾

(„*Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutia 2004/247/ES a 2004/248/ES — Námiетка neprípustnosti — Aktívna legitímácia*“)

(2006/C 48/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: European Environmental Bureau (EEB) (Brusel, Belgicko) a Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Holandsko), (v zastúpení: P. van den Biesen a B. Arentz, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: B. Doherty, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Francúzska republika (v zastúpení: J.-L. Florent a G. de Bergues, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Syngenta Crop Protection AG (Báľe, Švajčiarsko) (v zastúpení: D. Abraham, barrister a C. Simpson, solicitor)

Predmet veci

Vo veci T-236/04, návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/248/ES z 10. marca 2004 o nezaradení atrazínu do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a o odňatí povolení pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku (Ú. v. EÚ L 78, s. 53; Mim. vyd. 03/043, s. 206) a vo veci T-241/04 návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2004/247/ES z 10. marca 2004 o nezaradení simazínu do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a o odňatí povolení pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku (Ú. v. EÚ L 78, s. 50; Mim. vyd. 03/043, s. 203)

Výrok uznesenia

1. Veci T-236/04 a T-241/04 sú spojené.
2. Žaloby vo veciach T-236/04 a T-241/04 sa zamietajú ako neprípustné.
3. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Komisie vo veciach T-236/04 a T-241/04.
4. Vedľajší účastníci znášajú každý svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 217, 28.8.2004.

**Uznesenie Súdu prvého stupňa z 18. novembra 2005 –
Selmani/Rada a Komisia**

(Vec T-299/04) ⁽¹⁾

(„*Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Spoločné pozície Rady — Určité obmedzujúce opatrenia zamerané proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu — Žaloba o neplatnosť — Zjavná neprípustnosť — Premlčanie — Prípustnosť*“)

(2006/C 48/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Abdelghani Selmani (Dublin, Írsko) (v zastúpení: C. Ó Brian, solicitor)

Žalované: Rada Európskej únie (v zastúpení: E. Finnegan a D. Canga Fano, splnomocnení zástupcovia) a Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Enegren a C. Brown, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie na jednej strane článku 2 nariadenia (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207) a na strane druhej článku 1 rozhodnutia Rady 2004/306/ES z 2. apríla 2004, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2003/902/ES (Ú. v. EÚ L 99, s. 28; Mim. vyd. 18/003, s. 98), ako aj všetkých rozhodnutí, ktoré prijala Rada na základe nariadenia č. 2580/2001, ktoré majú rovnaký účinok ako rozhodnutie 2004/306 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamietá ako zjavne neprípustná.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 284, 20.11.2004.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2005 – Bustec Ireland/ÚHVT(Vec T-218/05) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietka — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania“)**

(2006/C 48/66)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania*Žalobca:* Bustec Ireland (Shanon, County Clare, Írsko) (v zastúpení: E. Armijo Chávarri a A. Castán Pérez-Gómez, advokáti)*Žalovaný:* Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. García Murillo, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastník konania pred pred odvolacím senátom ÚHVT: Mustek, S. L. (Barcelóna, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 22. marca 2005 (vec R 1125/2004-2), týkajúceho sa námietkového konania ohľadom zápisu ochrannej známky Spoločenstva BUSTEC

Výrok uznesenia

1. Konanie sa zastavuje.
2. Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 182, 23.7.2005.**Žaloba podaná 31. októbra 2005 – Multikauf/ÚHVT**

(Vec T-395/05)

(2006/C 48/67)

Jazyk žaloby: nemčina

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Multikauf Warenhandelsgesellschaft mbH (Krailling, Nemecko) (v zastúpení: M. Bahmann, advokát)*Žalovaný:* Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Demo Holding S. A. (Luxemburg, Luxembursko)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 20. júna 2005 – doručené prostredníctvom DHL procesnému zástupcovi žalobkyne 31. augusta 2005 – v odvolacom konaní R 895/2004-1,
- zamietnuť námietku proti zápisu ochrannej známky Spoločenstva 1841121 „webmulti“ podanú 18. septembra treťou stranou prostredníctvom jej procesných zástupcov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia*Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:* žalobkyňa*Prihlasovaná ochranná známka:* slovná ochranná známka „webmulti“ pre výrobky tried 3, 7, 8, 9, 16, 20, 21, 25 a 30 – prihláška č. 1 841 121*Majiteľ skoršej ochrannej známky alebo označenia:* Demo Holding S. A.*Skoršia namietaná ochranná známka alebo označenie:* národné a medzinárodné slovné a obrazové ochranné známky a ochranné známky Spoločenstva „WEB“ pre výrobky tried 3, 9 a 25*Rozhodnutie námietkového oddelenia:* námietke bolo vyhovené a prihláška pre niektoré prihlasované výrobky bola zamietnutá*Rozhodnutie odvolacieho senátu:* odvolanie žalobkyne bolo zamietnuté.*Dôvody žaloby:* skoršie ochranné známky neboli pre niektoré výrobky používané.**Žaloba podaná 14. novembra 2005 – Eerola/Komisia**

(Vec T-410/05)

(2006/C 48/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania*Žalobca:* Iiro Eerola (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev**Návrhy žalobcu**

- zrušiť rozhodnutie Komisie, ktorým bol žalobcovi odmietnutý nárok na príspevok na repatriáciu stanoveného v článku 4 ods. 1 prílohy VII Služobného poriadku,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, fínsky štátny príslušník, bol vymenovaný za úradníka Komisie 1. októbra 2004. Komisia mu odmietla priznať príspevok na repatriáciu, pretože sa domnievala, že žalobca žil počas referenčného obdobia, od 1. januára 1999 do 31. decembra 2003, v Belgicku.

Žalobca toto rozhodnutie napáda a tvrdí, že sa nemá brať do úvahy obdobie od 1. apríla 2003 do 31. decembra 2003, počas ktorého pracoval v Bruseli ako vedecký pracovník – poradca Fínskej akadémie, pretože Fínska akadémia nemá samostatnú právnu subjektivitu, ale je súčasťou fínskeho štátu. Na tomto základe sa žalobca dovoláva porušenia článku 4 ods. 1 prílohy VII Služobného poriadku, ako aj nesprávneho právneho posúdenia.

Žaloba podaná 18. novembra 2005 – „M“/Ombudsman

(Vec T-412/05)

(2006/C 48/69)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: „M“ (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: G. Vandersanden, advokát)

Žalovaný: Európsky ombudsman

Návrhy žalobcu

- určenie toho, že vznikla mimozmluvná zodpovednosť Európskeho spoločenstva na základe článku 288 ods. 2 ES z dôvodu chýb, ktorých sa dopustil Európsky ombudsman v rámci výkonu svojich úloh, obzvlášť vzhľadom na uverejnenie jeho správy 1288/99/OV, v ktorej protiprávne označil menovite žalobcu a z dôvodu nedbanlivostí, ktorých sa dopustil Európsky ombudsman, pokiaľ ide o prešetrovanie spisu a nesprávnych záverov, ku ktorým došiel;
- v dôsledku toho zaviazanie Európskeho spoločenstva, zastúpeného Európskym ombudsmanom, na náhradu odbornej, nemajetkovej ujmy žalobcu, ako aj ujmy, ktorá vznikla na jeho zdraví v predbežne stanovenej celkovej sume spolu 150 000 eur s výhradou zmeny výšky sumy v súvislosti so zmenou v *procésion de cause* (pokračovaní konania vo veci);
- zaviazat' Európske spoločenstvo, zastúpené Európskym ombudsmanom, na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Sťažnosťou podanou Európskemu ombudsmanovi, ho skupina občanov požiadala, aby zistil existenciu prípadu nesprávneho úradného postupu Komisie v súvislosti prejednáváním ich sťažností podanej proti vnútroštátnym úradom. Svojim rozhodnutím z 18. júla 2002 Európsky ombudsman vyjadril názor, že došlo k nesprávne úradnému postupu a je preto dôvod pre čiastočné vyhovenie sťažnosti zo strany Komisie.

Predmetom tejto žaloby podanej úradníkom oddelenia Komisie zodpovedného za prešetrovanie predmetnej sťažnosti je náhrada škody, ktorá údajne vznikla žalobcovi z dôvodu uvedenia jeho mena v rozhodnutí 1288/99/OV a z dôvodu údajných nedbanlivostí, ktorých sa dopustil Európsky ombudsman, pokiaľ ide o prešetrovanie spisového materiálu a pokiaľ ide o závery, ku ktorým došiel vo svojom už citovanom rozhodnutí. Žalobca tvrdí, že po uverejnení rozhodnutia jeho meno bolo citované v tlačovom komuniké uverejnenom Európskym ombudsmanom a prebratom v rôznych denníkoch, ako aj na internetových stránkach, čo zapríčinilo vznik jeho ujmy. Podľa názoru žalobcu škoda, ktorú údajne utrpel, je o to závažnejšia, že žalobca plní dôležité úlohy a že uverejnenie rozhodnutia vydaného Európskym ombudsmanom závažne zasahuje do jeho profesionálnej integrity.

Žalobca podáva žalobu na základe článku 288 ods. 2 ES, ktorý zakotvuje mimozmluvnú zodpovednosť Európskeho spoločenstva, ktorá podľa neho v danom prípade mohla vzniknúť v dôsledku údajne nesprávneho postupu ombudsmana.

Na podporu svojej žaloby žalobca najskôr uvádza, že v danom prípade sa ombudsman dopustil závažnej chyby, keď uviedol mená osôb – teda žalobcu – vo svojej správe porušiac tak zásadu dôvernosti a proporcionality tým, že uverejnenie mena žalobcu nie je podľa jeho názoru nevyhnutné a nemôže byť odôvodnené výnimkou zo všeobecného pravidla dôvernosti⁽¹⁾.

Okrem toho žalobca tvrdí, že postup ombudsmana a jeho služby zakladajú porušenie zásady kontradiktórnosti, ktorá je základnou zásadou práv na obhajobu. Rovnako tvrdí, že je zakázané negatívne posudzovať fyzickú alebo právnickú osobu, v správe, ktorá musí byť uverejnená po tom, čo je všeobecne oznámená a musí byť verejne sprístupnená.

Nakoniec žalobca tiež tvrdí, že ombudsman tým, že prijal sporné rozhodnutie nesprávne posúdil skutkové okolnosti a založil svoje rozhodnutie na nedostatočných prvkoch.

⁽¹⁾ Na podporu svojich návrhov žalobca uvádza medzi inými rozsudok SDEŠ z 10. júla 2001, vyhlásený vo veci ISMERI-EUROPA/Dvor audítorov, C-315/99P, Zb. s. I-5281.

**Žaloba podaná 18. novembra 2005 – Sanchez Ferriz/
Komisia**

(Vec T-413/05)

(2006/C 48/70)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Sanchez Ferriz Carlos (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť správu o hodnotení služobného postupu žalobcu za obdobie 1. 7. 2001 až 31. 12. 2002,
- zaviazat Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca predovšetkým dovoľáva porušenia článku 26 Služobného poriadku, pretože sa jeho správa o hodnotení fyzicky nenachádzala v jeho osobnom spise, ale bola uložená v elektronickej forme, a že neexistoval žiaden záznam o prvej verzii tejto správy ani v papierovej, ani v elektronickej forme spisu.

Žalobca sa tiež dovoľáva porušenia článku 43 Služobného poriadku, všeobecných vykonávacích ustanovení uvedeného článku, ako aj Príručky pre hodnotenie a Zvláštnej príručky pre obdobie 2001 – 2002, a to na základe skutočnosti, že Komisia hodnotiteľov zaväzuje dodržiavať priemerný „cieľ“ hodnotenia.

Žalobca ďalej tvrdí, že systém bodov za zásluhy, ktorý Komisia zaviedla, umožňuje rovnaké zaradenie viacerých úradníkov s nerovnakou výkonnosťou, čím sa podľa žalobcu porušuje rovnosť zaobchádzania.

Nakoniec sa žalobca dovoľáva porušenia zákazu svojvoľného postupu a povinnosti odôvodnenia, zneužitia právomoci, porušenia legitímnej dôvery, zásady „*patere legem quam ipse fecisti*“ a povinnosti starostlivosti.

Žaloba podaná 18. novembra 2005 – Bain a i./Komisia

(Vec T-419/05)

(2006/C 48/71)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Neil Bain (Brusel, Belgicko), Obhijit Chatterjee (Brusel, Belgicko), Richard Fordham (Bergen, Holandsko) a Roger Hurst (Bergen, Holandsko) (v zastúpení: N. Lhoest, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

- zrušiť výplatné listiny žalobcov za mesiace február, marec a apríl 2005 a všetky následné výplatné listiny v rozsahu, v ktorom predstavujú aplikáciu protiprávných ustanovení nariadenia Rady č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev, ako aj nariadenia Rady č. 856/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa určujú nové koeficienty a nariadenia Rady č. 31/2005 z 20. decembra 2004, ktorým sa tieto upravujú,
- v prípade potreby zrušiť rozhodnutia orgánu povereného menovaním z 29. júla 2005, ktorými sa zamietajú sťažnosti žalobcov (R/458.14/05, R/458.5/05, R/458.12/05 a R/458.2/05),
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Uvedené žalobné dôvody a hlavné tvrdenia žalobcov sú totožné s dôvodmi a tvrdeniami žalobcu uvedenými vo veci T-393/05.

Žaloba podaná 3. novembra 2005 – Kay/Komisia

(Vec T-421/05)

(2006/C 48/72)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Roderick Neil Kay (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: T. Bontinck a J. Feld, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie žalovanej z 31. januára 2005,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca bol úradníkom Komisie v platovej triede B*7. Ako úspešný kandidát externého výberového konania COM/A/3/02 bol menovaný napadnutým rozhodnutím za administrátora so zaradením do platovej triedy A*6.

Svojou žalobou napáda svoje zaradenie a tvrdí, že mal byť zaradený do jednej z platových tried A*8, A*9 alebo A*10. Tiež napáda stratu všetkých bodov na povýšenie, ktoré boli jeho „balíkom“ po zmene jeho zaradenia.

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca porušenie článku 2 ods. 2 prílohy XIII Služobného poriadku, ktorý považuje za uplatniteľný pre tieto okolnosti, miesto článku 5 ods. 2 rovnakej prílohy, ktorý uplatňuje Komisia. Okrem iného uvádza porušenie zásad ochrany legitímnej dôvery, zachovania získaných práv, ako aj rovnakého zaobchádzania s úradníkmi.

Žaloba podaná 5. decembra 2005 – Mediocurso – Estabelecimento de Ensino Particular, S.A./Komisia

(Vec T-425/05)

(2006/C 48/73)

*Jazyk konania: portugalcina***Účastníci konania**

Žalobca: MEDIOCURSO – Estabelecimento de Ensino Particular, S.A. (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: Carlos Botelho Moniz a Eduardo Maia Cadete, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- nariadil pripojiť ku spisu v tejto veci administratívne listiny týkajúce sa spisu FSE 890588/P1, ktorými disponujú služby Komisie Európskych spoločenstiev a služby DAFSE –

Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (oddelenia pre záležitosti Európskeho sociálneho fondu) na Ministério para a Qualificação e o Emprego (ministerstve pre odbornú spôsobilosť a zamestnanosť) Portugalskej republiky, ktorého sídlo je na ulici Almirante Reis č. 72-3, P-1100 v Lisabone, Portugalsko,

- zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev pod číslom „K(2005) 3557“ z 13. septembra 2005 „týkajúce sa zníženia sumy príspevku poskytnutého z Európskeho sociálneho fondu subjektu ‚Mediocurso – Estabelecimento de Ensino Particular, Lda.‘ v súlade s rozhodnutím Komisie K (89) 0570 z 22. marca 1989 na projekt č. 890588 P1“,

- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej účelom je podľa jej stanov „poskytovanie vzdelávacích a špecializovaných technických kurzov, vypracovanie projektov a štúdií, ako aj poradenská činnosť v ekonomickej, daňovej oblasti, v oblasti účtovníctva, správy a riadenia podnikov“. V roku 1988 predložil žalobca Európskemu sociálnemu fondu (ESF) prostredníctvom DAFSE niekoľko žiadostí o príspevok na vzdelávacie činnosti, ktoré zamýšľal realizovať v roku 1989, najmä žiadosť o príspevok, ktorá je sporná vo veci, v ktorej bol vytvorený spis 890583 P1. Žiadosť o príspevok v tomto spise bola schválená a príslušné činnosti odbornej prípravy boli realizované, na základe čoho žalobca predložil žiadosť o vyplatenie zostávajúcej časti príspevku.

Aktom, ktorý žalobca v tomto prípade napáda, je rozhodnutie, ktoré Komisia vydala po tejto žiadosti o vyplatenie zostávajúcej časti príspevku a niektoré procesné postupy.

Žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné formálne požiadavky tým, že dostatočne neodôvodnila napadnuté rozhodnutie.

Ďalej uvádza porušenie zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery v rozsahu, v akom je akt spôsobom, ktorý žalobcu znevýhodňuje, v rozpore so skorším aktom, ktorým bola potvrdená faktická a účtovaná správnosť údajov obsiahnutých v žiadosti žalobcu o vyplatenie zostávajúcej časti príspevku. Napokon, tvrdí, že došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu dôkazných prostriedkov, ktoré Mediocurso predložil na preukázanie výdavkov a k porušeniu zásady proporcionality pokiaľ ide o tvrdené skutkové a právne dôvody zníženia príspevku, o ktoré ide v napadnutom akte.

Žaloba podaná 7. decembra 2005 – Artegodan/Komisia

(Vec T-429/05)

(2006/C 48/74)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Artegodan GmbH (Lüchow, Nemecko) (v zastúpení: U. Doepner, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zaviazat' žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 430 821,36 eur spolu s úrokmi vo výške paušálnej sadzby 8 % za obdobie odo dňa vydania rozsudku až do úplného zaplatenia,
- určiť, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi celú škodu, ktorá mu vznikne ešte v budúcnosti z dôvodu vynaloženia nákladov na marketing, ktoré sú potrebné na opätovné dosiahnutie takého postavenia Tenuate retard na trhu, aké mal tento liek pred odňatím povolenia žalovanou,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca sa domáha náhrady škody od Komisie podľa článku 288 ods. 2 a článku 235 ES ako aj určenia, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi celú škodu, ktorá mu vznikne ešte v budúcnosti z dôvodu vynaloženia nákladov na marketing.

K dôvodom žaloby možno uviesť, že žalobca je držiteľ povolenia na uvádzanie na trh prípravku Tenuate retard, ktorý obsahuje amfepramón. Žalovaná prijala 9. marca 2000 na základe článku 15a smernice 75/319/EHS⁽¹⁾ rozhodnutie o odňatí povolenia pre humánne lieky, ktoré obsahujú látku „amfepramón“ (K [2000] 453). Príslušný nemecký úrad vykonal toto rozhodnutie svojím rozhodnutím z 11. apríla 2000. Rozhodnutie Komisie K (2000) 453 bolo zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 26. novembra 2002 v spojených veciach T-74/00, T-76/00, T-83/00 až T-85/00, T-132/00, T-137/00 a T-141/00. Odvolanie, ktoré proti tomuto rozsudku podala Komisia, bolo rozsudkom Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vo veci C-39/03 P zamietnuté.

V odôvodnení svojej žaloby žalobca tvrdí, že žalovaná svojím rozhodnutím K (2000) 453 konala protiprávne, a tým porušila viaceré normy určené na ochranu žalobcu. Žalobca uvádza, že bolo porušené jeho základné právo na vykonávanie začatej podnikateľskej činnosti (právo podnikat' a právo vlastníť majetok). Ďalej bol podľa neho porušený článok 11 smernice 65/65/EHS⁽²⁾. Okrem toho žalobca tvrdí, že Komisia porušila zásadu proporcionality ako aj zásadu správneho úradného postupu.

Žalobca uvádza, že sporným rozhodnutím Komisie a jeho vykonaním mu vznikla škoda. Podľa názoru žalobcu majú uvedené porušenia práva zo strany žalovanej viesť k povinnosti náhrady škody.

⁽¹⁾ Druhá smernica Rady 75/319/EHS z 20. mája 1975 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa farmaceutických špecialít.

⁽²⁾ Smernica Rady 65/65/EHS z 26. januára 1965 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa farmaceutických špecialít.

Žaloba podaná 5. decembra 2005 – Cerafogli a Poloni/ECB

(Vec T-431/05)

(2006/C 48/75)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) a Paolo Poloni (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) (v zastúpení: G. Vandersanden, advokát, L. Levi, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy žalobcov

- zrušiť výplatnú listinu na február 2005 ako bola nahradená v máji 2005, ako aj list žalovanej z 15. februára 2005,

— podľa potreby zrušiť rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o administratívnu kontrolu („administrative reviews“) (rozhodnutia zo 17. mája 2005) a sťažností („grievance procedures“) (rozhodnutia z 26. septembra 2005),

— zaviazat žalovanú na zaplatenie náhrady škody a úrokov pre nápravu škody utrpenej žalobcami, a to z dôvodu straty kúpnej sily od 1. júla 2001 vo výške 5 000 eur pre každého žalobcu, z dôvodu nevyplatenej odmeny zodpovedajúcej zvýšeniu platu a odvodených nárokov žalobcov vo výške 0,3 % od 1. júla 2001 a 0,6 % od 1. júla 2003, a z titulu úrokov z nevyplatenej odmeny žalobcov za obdobie od ich splatnosti do ich skutočného zaplatenia. Úroková sadzba sa má vypočítať na základe sadzby určenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné refinančné operácie, použiteľnej počas predmetného obdobia, zvýšenej o dva body,

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vo veci T-63/02, kde žalovali tie isté osoby, zamestnanci Európskej centrálnej banky (ECB), Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutia obsiahnuté vo výplatnej listine pre mesiac júl 2001 zaslanej žalobcom 13. júla 2001 z dôvodu, že ECB neprerokovala so zástupcami zamestnancov úpravu plátov na rok 2001. Po vydaní tohto rozsudku ECB prerokovala so zástupcami zamestnancov úpravu plátov pre účtovné roky 2001 – 2003, ako aj zvýšenie platu všetkých svojich zamestnancov od 1. júla 2004. Okrem toho ECB pre žalobcov prijala vo februári 2005 novú výplatnú listinu, ktorá nahradila výplatnú listinu z júla 2001, ktorú Súd prvého stupňa zrušil.

Žalobcovia predovšetkým tvrdia, ECB porušila článok 233 ES, a nerešpektovala záväznosť rozsudku vydaného 20. novembra 2003 vo veci T-63/02 tým, že na žalobcov neaplikovala so spätnou účinnosťou od júla 2001 zmeny vyplývajúce z úpravy miezd na rok 2001.

Okrem toho tvrdia, že boli porušené články 45 a 46 podmienok zamestnávania zamestnancov ECB, „Memorandum of Understanding“ o vzťahoch medzi vedením ECB a zástupcami zamestnancov, zásada dobrého výkonu verejnej správy, zásada nediskriminácie a povinnosť konať v dobrej viere.

Nakoniec žalobcovia takisto navrhujú náhradu škody, ktorú údajne utrpeli z dôvodu predmetného konania ECB.

Žaloba podaná 15. decembra 2005 – Brink's Security Luxembourg/Komisia

(Vec T-437/05)

(2006/C 48/76)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Brink's Security Luxembourg SA (Luxemburg)
(v zastúpení: Christian Point, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- rozhodnúť o prípustnosti a dôvodnosti tejto žaloby;
- zrušiť rozhodnutie o nepridelení, t.j. o jednostranné rozhodnutie Komisie neprideliť verejné obstarávanie spoločnosti Brink's Security Luxembourg,
- zrušiť rozhodnutie o pridelení, t.j. jednostranné rozhodnutie Komisie prideliť verejné obstarávanie spoločnosti Group 4 Falck Luxembourg,
- zrušiť mlčky urobené rozhodnutia Komisie, ktorým odmietol zrušiť obe rozhodnutia citované vyššie,
- zrušiť listy Komisie zo 7. decembra a zo 14. decembra 2005, ktorými odpovedala na žiadosť žalobcu o informácie podľa článku 149 ods. 3 nariadenia o vykonaní rozpočtového nariadenia,
- zaviazat Komisiu zaplatiť žalobcovi sumu 1 000 000 eur z titulu náhrady škody a úrokov ako nápravu materiálnej škody a nemajetkovej ujmy utrpenej z dôvodu protiprávnosti napadnutého rozhodnutia, pričom táto suma je určená dočasne z titulu *ex aequo et bono*,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto žaloby je jednak zrušenie rozhodnutia Komisie o zamietnutí ponuky predloženej žalobcom v rámci verejného obstarávania č. 16/2005/OIL (služby sledovania a stráženia budov), a jednak zrušenie rozhodnutia o pridelení tohto verejného obstarávania konkurenčnej spoločnosti.

Tvrdenia žalobcu uvádzané na podporu svojich návrhov na zrušenie sa v podstate dajú rozdeliť do siedmich žalobných dôvodov.

Svojím prvým žalobným dôvodom sa žalobca odvoláva na porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie z dôvodu, že Komisia požadovala jeden rok pracovnej skúsenosti od zamestnancov uchádzačov vo verejnom obstarávaní, čo podľa žalobcu – ktorý v súčasnosti tieto služby poskytuje a svoj personál zamestnáva dlhodobo – ho znevýhodnilo v porovnaní s ostatnými uchádzačmi, ktorí môžu prijať osoby s minimálnou pracovnou skúsenosťou a dosiahnuť tak nižšie mzdové náklady, než má žalobca.

Svojím druhým žalobným dôvodom žalobca vyčíta Komisii porušenie ustanovení smernice 2001/23/ES. Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí: údajná nesprávnosť ponuky, ktorú Komisia prijala z dôvodu, že táto ponuka jednak nezaručovala prijatie zamestnancov žalobcu, jednak nezabezpečovala dodržanie všetkých ich práv. Podľa žalobcu je rozhodnutie Komisie o pridelení protiprávne od svojho prijatia, keďže porušenie pracovného práva je neoddeliteľnou súčasťou vybratej ponuky.

Tretí žalobný dôvod sa zakladá na údajnom porušení zásady rovnakého zaobchádzania, keďže vybraný uchádzač mal v čase predloženia svojej ponuky k dispozícii prednostné informácie o žalobcovi, najmä jeho obrate rozdeleného podľa jednotlivých činností a zákazníkov, o zmluvách a ich splatnosti, o hodnotení jeho cien a nákladov, ktoré získal prostredníctvom zlúčenia s predchádzajúcou materskou spoločnosťou žalobcu. Podľa názoru žalobcu to umožnilo jeho konkurentovi pripraviť výhodnejšiu ponuku, ako bola ponuka žalobcu.

Štvrtým žalobným dôvodom sa žalobca odvoláva na porušenie rozhodnutia Generálneho riaditeľstva IV Komisie z 28. mája 2004 a pravidiel určených na zabezpečenie neskreslenej hospodárskej súťaže, keďže rozhodnutím, ktoré napáda táto žaloba, Komisia povolila prebratie aktív, ktoré skupina, do ktorej patrí vybraný uchádzač bola povinná previesť pri koncentrácii povolené rozhodnutím z 28. mája 2004.

Piaty žalobný dôvod sa zakladá na údajnom porušení povinnosti odôvodniť rozhodnutie, údajnom porušení zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií Spoločenstva. Žalobca vyčíta Komisii, že napriek viacerým písomným žiadostiam jej poskytla iba krátke vysvetlenie dôvodov svojho rozhodnutia, ktoré bolo obmedzené na tabuľku porovnávajúcu ponuky.

Žalobca sa rovnako odvoláva na porušenie pravidiel verejného obstarávania, nerešpektovania súťažných podkladov a zjavné nesprávneho posúdenia pri analýze a hodnotení tretieho kvalitatívneho kritéria hodnotenia predložených ponúk, ktorý sa týkal základného výcviku bezpečnostných pracovníkov v oblasti bezpečnostných služieb a/alebo kurzu dobrovoľného hasiča. Tvrdí, že má dôkaz o tom, že vybraný uchádzač nemal k dispozícii všetkých pracovníkov, ktoré navrhol zahrnúť do realizácie predmetu verejného obstarávania.

Svojím posledným žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že bola porušená zásada transparentnosti a právo občanov na prístup k dokumentom inštitúcií z dôvodu, že Komisia žalobcovi neposkytla informácie o zložení výberových a hodnotiacich komisií.

Žalobca okrem toho navrhuje, aby s ohľadom na zásadu mimozmluvnej zodpovednosti bola nahradená škoda, ktorá údajne vznikla z protiprávneho správania Komisie počas predmetného verejného obstarávania.

Žaloba podaná 21. decembra 2005 – Navigazione Libera del Golfo/Komisía

(Vec T-444/05)

(2006/C 48/77)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.) (Neapol, Taliansko) (v zastúpení: Salvatore Ravenna, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie z 12. októbra 2005 o odmietnutí prístupu k údajom a informáciám o nákladoch súvisiacich s výkonom povinností služieb vo verejnom záujme a s kompenzáciami, ktoré sa na ne viažu v spojení so službami vykonávanými spoločnosťami Caremar SpA na linke Neapol Beverello – Capri,

— zaviazat Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné tým, ktoré boli uvedené vo veci T-109/05, Navigazione Libera del Golfo/Komisija (1).

Najprv je potrebné upresniť, že napadnuté rozhodnutie vo veci T-109/05 je založené na článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, pričom rozhodnutie, ktoré je predmetom tejto veci sa zakladá na odsekoch 4 a 5 uvedeného článku. V dôsledku toho nie spoločnosť Caremar má postavenie „tretieho autora“ dokumentov /údajov, ktoré sú predmetom žiadosti o prístup, ale práve naopak talianske orgány, ktoré vydali predmetné dokumenty a ktoré nezohľadňovali obchodné záujmy.

Podľa žalobcu bol tento postup vykonštruovaný, pretože členské štáty majú výlučnú právomoc doplnenú právom veta, ktoré je pre Komisiu záväzné.

(1) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2005, s. 43.

Žaloba podaná 19. decembra 2005 – Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management/Komisija

(Vec T-445/05)

(2006/C 48/78)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyne: Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management (Taliancko) (v zastúpení: Gabriele Escalar a Giuseppe Maria Cipolla)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyní

— zrušiť rozhodnutie Komisie ES zo 6. septembra 2005, č. C (2005) 3302, ktorým sa skončilo konanie C-19/2004 (ex NN 163/03),

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania a na všetky ďalšie súvisiace trovy.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa napáda rovnaké rozhodnutie, ktoré bolo predmetom konania vo veci T-425/05, Talianska republika/Komisija (1).

Na podporu svojich návrhov žalobkyne uvádzajú:

— Nedostatočnosť a rozpornosť napadnutého rozhodnutia, keďže sa po prvé týka existencie selektívnej hospodárskej výhody, nakoľko sa nedá pochopiť z jeho textu aká je hospodárka výhoda, ktorá plynie zo sporných daňových opatrení, a ktoré sú potom subjekty, ktorým plynie táto výhoda. Po druhé, odôvodnenie rozhodnutia je tiež možné považovať za nedostatočné, pokiaľ ide o existenciu skreslenia hospodárskej súťaže ako aj skreslenie obchodu v rámci Spoločenstva.

— Porušenie článku 87 ods. 1 Zmluvy ES, keďže zníženie dane uplatniteľné na príjmy organizácii kolektívneho investovania do cenných papierov (OKICP) špecializovaných na akcie obchodných spoločností s malou alebo strednou kapitalizáciou (SMSK) nie je štátnou pomocou. V tejto súvislosti obzvlášť tvrdia, že predmetné zníženie dane spôsobuje hospodársku výhodu všetkým príslušným účastníkom, teda táto výhoda nemá selektívny charakter v prospech správcovských subjektov. Totižto všetky spoločnosti spravovania úspor (SSÚ) z Talianska ako aj zo Spoločenstva môžu spravovať OKICP špecializované na SMSK a všetky ISVZM (investičné spoločnosti s variabilným základným imaním) z Talianska a zo Spoločenstva sa môžu stať ISVZ-om špecializovaným pre SMSK. Aj keď dôsledkom sporných opatrení bola hospodárska výhoda v prospech OKICP-ov, nepredstavovali štátnu pomoc, keďže investičné fondy pozostávajú z masy súkromného majetku s autonómnou subjektivitou, nemajú vlastné riadiace orgány ani nasledujú hospodárske ciele, nemajú orgány, ktoré robia právne úkony. Nakoniec, sporné daňové opatrenia nespôsobujú hospodárske výhody selektívneho charakteru v prospech tých istých SMSK.

Subsidiárne žalobkyne uvádzajú:

— že predmetné daňové opatrenia sa musia považovať za zlučiteľné so spoločným trhom, podľa článku 87 ods. 2 písm. a) Zmluvy; a

— že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 14 nariadenia Rady č. 659/1999 z 22. marca 1999 z toho dôvodu, že sa ním uložila povinnosť vymáhania výdavkov investičných nástrojov, ktoré majú formu obchodných spoločností a podnikov, ktoré riadia spravujú investičné nástroje, ktoré majú zmluvnú formu.

(1) Ešte neuvverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie.

**Žaloba podaná 16. decembra 2005 – Oxley Threads/
Komisia****(Vec T-448/05)**

(2006/C 48/79)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Oxley Threads Ltd (Ashton-Under-Lyne, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: G. Peretz, barrister, M. Rees, K. Vernon, solicitors)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobkyne

- zrušiť článok 2 (b) rozhodnutia Komisie zo 14. septembra 2005 týkajúceho sa konania podľa článku 81 ES a článku 53 EHP vo veci 38.337 – PO/Thread v rozsahu, kde ukladá žalobcovi pokutu vo výške 1 271 000 EUR alebo subsidiárne znížiť túto pokutu,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V spornom rozhodnutí Komisia rozhodla, že žalobkyňa spolu s inými podnikmi porušila článok 81 ES a článok 53 EHP tým, že sa zúčastnila dohôd a zosúladených postupov narušujúcich trhy s vláknami používanými v automobilovom odvetví v EHP. Na základe toho uložila Komisia žalobcovi pokutu vo výške 1 271 000 EUR.

Na podporu svojej žaloby proti spornému rozhodnutiu žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania a proporcionality, ako aj svoje vlastné usmernenia, keď určila počiatočnú výšku pokuty bez toho, aby zobrala do úvahy skutočnosť, že na rozdiel od ostatných účastníkov konania, je žalobkyňa malým až stredne veľkým podnikom, avšak vzhľadom na akýkoľvek ukazovateľ omnoho menším podnikom ako ostatní účastníci konania. Komisia podľa žalobkyne udelila rovnakú počiatočnú výšku pokuty pre ňu ako aj pre dvoch ďalších účastníkov konania 71-krát väčších ako žalobkyňa čo sa týka celkového obratu. V tejto súvislosti sa žalobkyňa domnieva, že Komisia nezobrala do úvahy značne neúmerný dopad, ktorý možno v prípade žalobkyne od pokuty očakávať ani skutočnosť, že v čase porušenia, sa žalobkyňa len začínala stávať významným hráčom v oblasti dodávok vlákien

používaných v automobilovom odvetví zákazníkovi v EHP mimo územia Spojeného kráľovstva. Na záver žalobkyňa tvrdí, že podľa vlastných zistení a dôkazov Komisie, mala jej účasť v kartely menšiu dôležitosť a dopad na hospodársku súťaž ako účasť ostatných dotknutých podnikov, osobitne dvoch podnikov, pre ktoré bola stanovená rovnaká počiatočná výška pokuty.

Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia porušila svoju povinnosť uviesť dôvody stanovenia primeranej počiatočnej výšky pokuty, že porušila svoje vlastné usmernenia a dopustila sa zjavného omylu v posúdení veci, keď nezohľadnila stupeň spolupráce žalobkyne a že porušila zásadu rovnosti zaobchádzania a dopustila sa zjavného omylu v posúdení veci, keď označila predmetný kartel za „veľmi vážne“ porušenie.

Žaloba podaná 29. decembra 2005 – Componenta/Komisia**(Vec T-455/05)**

(2006/C 48/80)

*Jazyk konania: fínčina***Účastníci konania**

Žalobca: Componenta Oyj (Helsinki, Fínsko) (v zastúpení: M. Savola, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie K(2005)3871, konečné znenie, z 20. októbra 2005 o štátnej pomoci, ktorú Fínsko poskytlo Componente vo forme investičnej pomoci;
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania vrátane úrokov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba sa týka rozhodnutia Komisie K(2005)3871, konečného znenia, v zmysle ktorého sa štátna pomoc (pomoc č. C 37/2004, ex NN 51/2004), ktorú Fínska republika poskytla Componente, považuje za zakázanú v zmysle článku 87 ES.

Komisia pomoc preskúmala vzhľadom na operáciu pozostávajúcu z dvoch častí: v prvej Componenta predala mestu Karkila svoj podiel (50 %) v spoločnosti investujúcej do nehnuteľností, Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy, pričom toto mesto už predtým vlastnilo 50 % akcií uvedenej spoločnosti, a v druhej časti uvedená spoločnosť investujúca do nehnuteľností vrátila Componente účastnícku pôžičku, ktorú jej Componenta poskytla. V rámci tej istej operácie poskytlo mesto Karkila uvedenej spoločnosti novú pôžičku v zodpovedajúcej výške.

Komisia sa domnieva, že štátnu pomoc tvorí nákupná cena akcií a vrátenie účastníckej pôžičky.

Na podporu svojich návrhov žalobca uvádza najmä tieto tvrdenia:

Rozhodnutie Komisie je v celom rozsahu mylné a nezákonné, tak pokiaľ ide o jeho odôvodnenie, ako aj o uvádzané čiastky. Žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila zásadných formálnych chýb a prekročila svoju právomoc, pretože pri vyšetrowaní sa dopustila zjavného omylu v posúdení predložených dôkazov. Žalobca sa tiež domnieva, že rozhodnutie Komisie porušuje normy o štátnej pomoci obsiahnuté v článku 87 ES. Okrem toho žalobca tvrdí, že výsledok rozhodnutia je neprimeraný a preto porušuje zásadu proporcionality, ktorá je stanovená v článku 5 treťom odseku ES.

Žalobca sa domnieva, že Komisia postupovala nesprávne pri posudzovaní hodnoty akcií spoločnosti investujúcej do nehnuteľností. Tvrdí, že v protiklade s tvrdeniami Komisie Európskych spoločenstiev hodnota predmetu transakcie bola vyhodnotená v čase predaja v súlade s trhovými podmienkami.

V súvislosti s mechanizmom účastníckych pôžičiek žalobca tvrdí, že mu nepriniesol žiadnu ekonomickú výhodu. Komisia preto podľa jeho názoru nesprávne posúdila povahu a význam uvedeného mechanizmu. Navyše odôvodnenie rozhodnutia Komisie vo vzťahu k mechanizmu účastníckych pôžičiek je nejasné a nedostatočné.

Napokon žalobca tvrdí, že rozhodnutie Komisie je v rozpore s praxou, ktorá sa uplatňuje v ostatných prípadoch týkajúcich sa štátnej pomoci a porušuje zásady vyjadrené v oznámení Komisie členským štátom o uplatňovaní článkov 92 a 93 Zmluvy ES a článku 5 smernice 80/723/EHS⁽¹⁾ na verejné podniky priemyselného charakteru.

Pokiaľ ide o ustanovenie o investícii obsiahnuté v kúpnej zmluve, žalobca tvrdí, že Komisia chybné posúdila jeho obsah a rozsah.

(¹) Ú. v. ES L 195, 29.7.1980, s. 35; Mim. vyd. 08/001, s. 20.

Žaloba podaná 17. januára 2006 – Equant Belgium/Komisia

(Vec T-9/06)

(2006/C 48/81)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Equant Belgium SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: T. Müller-Ibold, T. Graf, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť:

- (i) rozhodnutie Európskej komisie zo 6. decembra 2005 o odklade podpisu zmluvy obsiahnutej v jej staršom rozhodnutí z 3. novembra 2005 o pridelení zákazky v rámci nasledujúceho konania: „Výzva k predloženiu ponúk v užšom tendri č. ENTR/04/011 – časť 1 Zabezpečené transeurópske telematické služby medzi správnymi orgánmi (s-TESTA)“,
- (ii) rozhodnutie Európskej komisie z 27. decembra 2005, ktorým bola zamietnutá ponuka podaná Equant/HP v rámci výzvy k predloženiu ponúk v užšom tendri č. ENTR/04/011 – časť 1 „Zabezpečené transeurópske telematické služby medzi správnymi orgánmi (s-TESTA)“ a konkludentne vziať späť svoje rozhodnutie z 3. novembra 2005 v prospech Equant/HP, a
- (iii) rozhodnutie Európskej komisie oznámené žalobkyňi v tom istom liste z 27. decembra 2005 o výbere iného záujemcu, ktorému bude pridelená zákazka v rámci výzvy k predloženiu ponúk v užšom tendri č. ENTR/04/011 – časť 1 „Zabezpečené transeurópske telematické služby medzi správnymi orgánmi (s-TESTA)“,

- prijať akékoľvek iné opatrenia na nápravu, ktoré Súd prvého stupňa považuje za daných okolností za primerané, a v každom prípade,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania ako aj iných poplatkov a výdavkov, ktoré vznikli spoločnosti Equant v súvislosti s touto žalobou.

Žalobkyňa ďalej uvádza, že Komisia, ktorá sa opierala o nepodložený výklad podmienok verejného obstarávania, porušila zásadu transparentnosti, nariadenie č. 2342/2002, ako aj zásadu rovnosti zaobchádzania, zásadu proporcionality a správneho úradného postupu tým, že žalobkyňu nevyzvala na objasnenie, alebo že nevyužila iné menej obmedzujúce opatrenia. Nakoniec žalobkyňa uvádza, že Komisia rovnako porušila zásadu legitímnej dôvery ako aj právo na obhajobu a povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa podala vo verejnom obstarávaní týkajúcom sa zákazky Komisie č. 2004/S 137-116821 „časť 1 Zabezpečené transeurópske telematické služby medzi správnymi orgánmi (s-TESTA)“ Komisii ponuku spoločne s ďalšou spoločnosťou. Listom z 3. novembra 2005 Komisia žalobkyni oznámila, že jej spoločná ponuka bola v súťaži vybraná. Listom zo 6. decembra 2005 však Komisia žalobkyni oznámila, že sa z dôvodu skúmania ďalších ponúk rozhodla odložiť podpísanie zmluvy. Ďalším listom z 27. decembra 2005 Komisia žalobkyňu upovedomila o svojom rozhodnutí zamietnuť spoločnú ponuku žalobkyne z dôvodu, že táto ponuka nebola v súlade s podmienkami verejného obstarávania a prideliť zákazku inému záujemcovi.

Na podporu svojho návrhu na zrušenie vyššie uvedených rozhodnutí žalobkyňa najprv podrobne spochybňuje tvrdenia Komisie o tom, že niektoré časti jej ponuky, najmä vzdanie sa jednorazových vstupných poplatkov na počítačové obdobie dvoch rokov, zahrnutie päťročného obdobia poskytovania zľavy pri stanovovaní cien a jej množstevná zľava z mesačných poplatkov za sprevádzkované prístupové body, boli v rozpore s podmienkami verejného obstarávania. Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, keď konštatovala údajný nesúlad, a preto sú napadnuté rozhodnutia protiprávne.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 9. decembra 2005 – Raymond Claudel/Dvor audítorov

(Vec T-338/05) ⁽¹⁾

(2006/C 48/82)

Jazyk konania: francúzština

Predseda tretej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. januára 2006 – GHK Consulting/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec T-383/05 R)

(2006/C 48/83)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdu prvého stupňa nariadil výmaz veci.

III

(Oznámenia)

(2006/C 48/84)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 36, 11.2.2006

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006

Ú. v. EÚ C 10, 14.1.2006

Ú. v. EÚ C 330, 24.12.2005

Ú. v. EÚ C 315, 10.12.2005

Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005

Ú. v. EÚ C 281, 12.11.2005

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

KORIGENDUM**Korigendum oznámenia v Úradnom vestníku vo veci T-408/05**

(„Úradný vestník Európskej únie“ C 22 z 28. januára 2006, s. 18)

(2006/C 48/85)

Oznámenie v Úradnom vestníku vo veci Luigi Marcuccio/Komisia, T-408/05 má znieť takto:

„Žaloba podaná 16. novembra 2005 – Luigi Marcuccio/Komisia

(Vec T-408/05)

(2006/C 22/35)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Luigi Marcuccio (Tricase, Taliansko) (v zastúpení: Alessandro Distante, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcu

- zrušiť implicitné rozhodnutie o zamietnutí návrhu žalobcu z 11. októbra 2004,
- pokiaľ je to potrebné zrušiť rozhodnutie Komisie zo 4. augusta 2005,
- zaviazat žalovanú v rámci 100 %-nej náhrady nahradiť náklady na liečenie vo výške 381,04 eur,
- zaviazat žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 10 % za rok s ročnou kapitalizáciou od 11. októbra 2004 do skutočnej úhrady,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda zamietnutie zo strany žalobkyne nahradiť mu vzniknuté náklady na liečenie vo výške 100 %.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia zodpovedajú žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam vo veci T-18/04, Marcuccio/Komisia ⁽¹⁾.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza absolútne neuvedenie odôvodnenia, zjavne nesprávne posúdenie, porušenie článku 72 Služobného poriadku a povinnosti náležitej starostlivosti ako aj porušenie zákazu diskriminácie a povinnosti správneho úradného postupu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004, s. 38.“

Korigendum oznámenia v Úradnom vestníku v spojených veciach T-130/05, T-160/05 a T-183/05

(„Úradný vestník Európskej únie“ C 22 z 28. januára 2006, s. 26)

(2006/C 48/86)

Oznámenie v Úradnom vestníku v spojených veciach T-130/05, T-160/05 a T-183/05 má znieť takto:

„Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. novembra 2005 – Albert-Bousquet a i./Komisia

(Spojené veci T-130/05, T-160/05 a T-183/05) ⁽¹⁾

(2006/C 22/52)

Jazyk konania: francúzština

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci T-183/05.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 132, 28.5.2005.“
